Sēdes video translācija 20.05.2021 9.00 9.17 11.00 17.00 17.35 19.15

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2256
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=a10e6c9c-abea-488d-8589-58b2499d6b8b

20.05.2021. 13.Saeima divdesmit piektā sēde-pavasara sesija ārkārtas-attālināti *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Ināra Mūrniece*

2021.gada 20. maija sēde (piektā) sākas pl. 19:15
sēde slēgta pl. 21:18, sēdes ilgums- 2 h 03 minūtes

PIEBILDE: 20. maijā notiek piecas atšķirīgas sēdes nr.21, nr.22, nr.23, nr.24, nr.25.

Latvijas Republikas 13. Saeimas pavasara sesijas divdesmit piektā (attālinātā ārkārtas) sēde 2021. gada 20. maijā

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētāja Ināra Mūrniece.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītāja. Godātie deputāti! 36 Saeimas deputāti lūguši šodien, šā gada 20. maijā, izsludināt attālināto ārkārtas sēdi ar darba kārtību - lēmuma projekts "Par 2021. gada pasaules čempionāta hokejā vīriešiem norisi ar skatītājiem klātienē".

Prezidijs šo sēdi ir sasaucis.

Tātad darba kārtībā patstāvīgo priekšlikumu izskatīšana - lēmuma projekts **"Par 2021. gada pasaules čempionāta hokejā vīriešiem norisi ar skatītājiem klātienē"**.

Feldmana kungs, vai runāsiet iesniedzēju vārdā?

K. Feldmans (JK).

Es droši vien - ne, es gribēju debatēs runāt, jā, bet es varu iesniedzēju vārdā runāt.

Sēdes vadītāja. Nē. Jautājums - vai jūs runāsiet iesniedzēju vārdā, vai jūs varat runāt? Vai jūs esat deleģēts runāt iesniedzēju vārdā?

K. Feldmans. Labi, es runāšu iesniedzēju vārdā.

Sēdes vadītāja. Tātad iesniedzēju vārdā - deputāts Gatis Eglītis. Es atvainojos, iesniedzēju vārdā - deputāts Krišjānis Feldmans.

K. Feldmans. Labdien, dārgie kolēģi! Priecājos, ka ir beidzot iespēja jūs šodien uzrunāt Saeimas sēdē.

Mums bija jāpārvar zināmi administratīvi šķēršļi, lai nonāktu līdz šai iespējai. Šajā gadījumā... šajā sēdē pasaules vīriešu hokeja čempionāta - kurš sākas rīt Rīgā - priekšvakarā mums ir iespēja spert simbolisku soli, kas tomēr ir arī tādu... varētu raidīt pareizu signālu sabiedrībai par to, ka vara, lēmējvara, strādā, ka demokrātiskais process Latvijā strādā, par to, ka Saeimas deputāti ļoti aktīvi seko līdzi notikumiem, aktualitātēm sabiedrībā un spēj pieņemt dažādus informētus lēmumus arī smagās un neviennozīmīgās situācijās.

Šis stāsts un šie līkloči, kas šīs dienas laikā varbūt bija jāsper, lai mēs nonāktu līdz šai sēdei, demonstrē to, cik svarīgs ir demokrātiskais process. Šajā gadījumā jebkurš lēmums, dārgie kolēģi, kādu jūs pieņemsiet par šo lēmuma projektu, kurš, es atgādinu, ir par to, lai uzdotu Ministru kabinetam nekavējoties izstrādāt kārtību, kādā 2021. gada pasaules hokeja čempionātu vīriešiem klātienē drīkst apmeklēt vakcinētas personas vai tādas personas, kuras ir izslimojušas Covid-19... Šajā gadījumā jebkurš lēmums, ko Saeima pieņems - vai tas būs pozitīvs, vai tas būs negatīvs -, ir uzskatāms par labu lēmumu, jo tas ir pieņemts netraucētā, nekavētā demokrātiskā procesā.

Mums Saeimā ir bijusi ļoti dažāda pieredze, reaģējot uz Ministru kabineta lēmumiem attiecībā uz dažādiem ar infekcijas ierobežošanu saistītiem noteikumiem, ierobežojumiem, arī sodiem un visu pārējo. Ir bijuši Saeimas lēmumi, kurus valdība varbūt ir kavējusies izpildīt. Es ceru, ka šis (gadījumā, ja tas tiks nobalsots pozitīvi) nebūs viens no tiem, jo Saeima būs viennozīmīgi paudusi, kāda ir tās subjektīvā attieksme pret attiecīgo jautājumu.

Ir bijušas arī citas situācijas Saeimā. Saeimā ir bijušas situācijas, kur līdzīgus jautājumus risina nevis ar lēmumu projektiem, bet ar likumprojektu palīdzību vai, piemēram, sniedzot priekšlikumu likumprojektā, kā tas bija ēdināšanas terašu gadījumā. Tajā gadījumā, protams, tā procedūra bija cita un iznākums nedaudz cits, jo likums - tas ir likums.

Šajā gadījumā jāsaka tā: man ir liels prieks, ka Saeimas deputāti - gan no pozīcijas, starp citu, gan no opozīcijas - aktīvi piedalās aktuālo notikumu... tātad diskusijā par aktuāliem notikumiem, sniedz priekšlikumus, lēmumu projektus, atbalsta sēžu sasaukšanu, jo tas nozīmē, ka lēmējvara tiešām strādā kā viens no tādiem neatkarīgiem, Satversmē definētiem varas atzariem Latvijā.

Lēmējvara tādā veidā arī var parādīt virzienu izpildvarai, kādā būtu nepieciešams doties šobrīd, jo, tiekoties ar cilvēkiem ārpus Saeimas dažādos reģionos, Saeimas deputāti ļoti labi jūt sabiedrības noskaņojumu. Par to... Tas, ka Saeimai dažkārt ir nepieciešams norādīt izpildvarai virzienu, kurā ir jādodas, ka nevajag sēdēt uz rokām, ka nevajag vilkt kājas, bet ir jāstrādā ilgtspējīgi ierobežojumu virzienā, jo mēs nevaram paredzēt pandēmijas galu, - tas nav nekas slikts vai neparasts. Ar to Latvijā, es domāju, mums būtu jālepojas - ka mums ir tieši tāda iespēja dota un mums brīnišķīgā demokrātiskā sistēma strādā. Un tie nav negadījumi - tie ir apzināti lēmējvaras lēmumi.

Šajā gadījumā, ja Saeima atbalstīs šo lēmuma projektu, tiks sagaidīta no Ministru kabineta nevis kāju vilkšana, nevis sēdēšana uz rokām, bet gan konkrētās situācijas risināšana attiecībā uz pasaules hokeja čempionātu, tai skaitā nosakot, kādi tad ir tie ierobežojumi, kas ir jāievēro, kādas ir tās prasības, kas cilvēkiem ir jāievēro, un tad viņi var doties un vērot čempionāta spēles klātienē. Es, starp citu, nebūšu viens no viņiem.

Un kopumā neatkarīgi no tā, kāds būs lēmums, es būšu pateicīgs par to, ka mums ir izdevies to šodien pieņemt. Es to saku... Paldies arī visiem, kas parakstījās vairākas reizes par ārkārtas sēžu sasaukšanu un visu pārējo.

Pēdējais, ko es gribēju piebilst, vēl pabeidzot iepriekšējo domu, - šī ir tikai viena lieta, par ko ir valdībai jādomā. Jādomā arī par daudzām citām lietām, piemēram, par kultūras pasākumiem un citām norisēm, kur ir nepieciešama tāda pati ilgtspējīga pieeja un ilgtspējīgi ierobežojumi, ar kuriem var sadzīvot ilgtermiņā.

Paldies par uzmanību.

Lūdzu atbalstīt.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Šī diena un šie notikumi mazliet sāk atgādināt pavasara mežu, kurā rubeņi cīnās. Ļoti daudz skaļu frāžu, ļoti liela aktivitāte. Es gribētu atgādināt to, ka mums ir atlikušas vēl tikai divas interesantas ceturtdienas, kurās rubeņi ņemsies, pēc tam būs klusums. Pēc tam vairs nebūs nevienas frāzes par to, ka Saeimai pieder augstākā lēmējvara, un par to, ka Ministru kabinets velk kājas vai sēž uz rokām - jūs to nedzirdēsiet. Kāpēc? Nu, skaidrs - 5. datums. Mēs visi gaidām 5. datumu, un 5. datumu droši vien gaida arī tie, kas tagad uzstājas un runā skaļas frāzes.

Bet es atgādināšu to, ka par iespēju Saeimai pašai lemt par šiem ierobežojumiem, kuri šobrīd ir pseidoārkārtas situācijā joprojām, mēs esam bažās. Par šiem priekšlikumiem atņemt Ministru kabinetam šīs ekskluzīvās pilnvaras, kuras pati Saeima tam ir devusi, Krišjānis Feldmans balsoja "pret". Krišjānis Feldmans balsoja "par" to, lai Ministru kabinetam šīs pilnvaras tiktu piešķirtas, un Krišjānis Feldmans balsoja "par" to, lai Ministru kabinets šīs pilnvaras saglabātu bez jebkādām šaubām. Un tagad mēs dzirdam, ka Krišjānis Feldmans ir vīlies Ministru kabineta darbā un grib sodīt, un grib pierādīt Ministru kabinetam, ka Saeima tomēr var lemt pati.

Tad, kad mēs reizes trīs no tribīnes sacījām, ka Saeimai ir augstākā lēmējvara, ka mēs nedrīkstam ierobežot, ka mēs nedrīkstam dot Ministru kabinetam tiesības uzlikt dažādus pienākumus, uzlikt ierobežojumus, uzlikt aizliegumus... Ja tas ir nepieciešams, to var darīt pati Saeima uz savu atbildību, arī uz Krišjāņa Feldmana atbildību... tad pretī bija balsojums - nē! Kluss un kautrīgs balsojums - nē! Bet tad, kad mums nāk 5. datums virsū, un tad, kad mums gribas parādīt, cik mēs esam vareni, - tad, protams, ir ļoti daudz interesantu runu par to, ka Saeima tomēr pati var lemt un Ministru kabinets dara kaut ko nepareizi.

Kolēģi, tik daudz par liekulību. Bet, ja mēs runājam par pašu lēmuma projektu, tiešām ļoti ziņkārīgi bija paskatīties, kas mums šodien uzstāsies un kādas būs runas, un kādas būs debates savā starpā. Mēs jau dzirdējām Dūrīša kungu, var būt, ka vēl dzirdēsim kādu, bet es neesmu to cilvēku, to deputātu pusē, kuri grib aizliegt šo lēmuma projektu, kuri grib balsot "pret" šo lēmuma projektu, tāpēc ka viņiem ir uzstādījums - mums visiem ir jābaidās no infekcijas, mēs nedrīkstam kustēties ne pa labi, ne pa kreisi, mums ir visiem jāsēž mājās, jāmazgā rokas, jāvelk mājās maska un jāgaida vasara. Es nepiederu pie tiem cilvēkiem, kas aiz bailēm vai aiz uzdevuma šodien balsos "pret" šo lēmuma projektu, jo tagad ir galīgais lasījums. Es piederu pie tiem cilvēkiem, kas ir pret segregāciju, kas ir pret pakalpojumu dalīšanu - mēs tagad dodam vakcinētiem to, un nevakcinētiem mēs vienkārši parādām uz izeju. Es esmu pret šādu attieksmi.

Šis lēmuma projekts galīgajā lasījumā šo attieksmi nostiprinās jau Saeimas līmenī. Ja Ministru kabinets vēl niekojas ar dažādām iespējām vakcinētajiem pret joprojām ierobežojumu saglabāšanu nevakcinētajiem, tad Saeima, kura sastāv no 100 tautas pārstāvjiem (Ministru kabineta sastāvu nevar saprast - no kā)... tad Saeima ir 100 tautas pārstāvji. Un, ja 100 tautas pārstāvji nosaka, ka piekrīt tam, ka mēs ar šo dienu šeit, Saeimas namā, lemjam par segregācijas ieviešanu jau praktiski likumdošanas līmenī, tad es piederu pie tiem cilvēkiem, kas pateiks stingru "nē".

Ja mēs runājam par to, ka mums vajadzētu atbrīvot cilvēkus no ierobežojumiem, tad es esmu par to, lai mēs atbrīvotu pilnīgi visus cilvēkus no ierobežojumiem. Ja mums ir nepieciešams vēl joprojām sargāties, tad mums ir nepieciešams noteikt kaut vai to pašu divu metru distanci, izretināt to hokeja halli, lai cilvēki sēž attālināti viens no otra un vēro hokeja spēli klātienē, nerādot pie ieejas ne ausis, ne dibenus, ne vēl kaut kādas citas vietas, nerādot nevienas izziņas no

ārstiem, nerādot testus, neko nerādot. Tas ir cilvēka cieņu pazemojošs pasākums, ko jūs esat šobrīd iedomājušies.

Nekādā gadījumā mēs nedrīkstam uzlikt par pienākumu cilvēkam noteikti rādīt savu medicīnisko vēsturi, visus medicīniskos datus. Mēs nedrīkstam to ieviest kā praksi. Jā, es saprotu, ka varbūt šī spēle kādam liekas interesanta - tagad mēs šķirosim cilvēkus, mēs prasīsim zaļos sertifikātus, mēs šūsim zvaigznes uz apģērba tiem, kuri ir nevakcinētie. Bet tā nedrīkst darīt.

Tie kolēģi, tie deputāti, kuri šobrīd Saeimā tagad varbūt gaidīs to lēmumu, balsos, domās vēl balsot "par" vai "pret", - lūdzu, aizdomājieties par to, ka, no vienas puses, šis lēmums var šķist ļoti jauks - mēs tagad iedosim gabaliņu brīvības tiem cilvēkiem, kuri to ļoti gaida. Mēs tagad iedosim to gabaliņu brīvības tiem, kuri ir to pelnījuši. Pelnījuši. Kuri ir aizgājuši, novakcinējušies vai kuri ir izslimojuši. Tas nav pareizi. Tādā veidā jūs nodrošināt segregāciju. Tas nav stāsts par brīvību, tas ir stāsts pavisam par kaut ko citu. Lūdzu, neesiet šī stāsta dalībnieki!

Es balsošu "pret", un es aicinu arī pārējos kolēģus balsot "pret".

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Aldim Gobzemam.

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labvakar, kolēģi! Labvakar, Latvijas sabiedrība! Es šobrīd atrodos Dzintarjūras krastā un gribu teikt, ka tā tauta, kas dzīvo pie Dzintarjūras un kas ir saelpojusies svaigo gaisu, ir veselīga, spēcīga tauta. Un šai tautai patiesībā nav vajadzīga nekāda vakcinēšanās. Mēs redzam: visi ir sveiki un veseli, dzīvo, strādā, priecājas un tamlīdzīgi.

Un tagad - ko dara JKP? JKP izdomā, ka vajag segregāciju uztaisīt. Vajag sākt dalīt cilvēkus tajos, kuri baidās no visa - un cilvēkiem ir tiesības, protams, baidīties -, dalīt tos kaut kādā īpašā grupā. Vai arī tos cilvēkus, kuri ir bijuši... kuriem ir bijusi iespēja pa blatu, ārpus kārtas, tā kā, piemēram, Kola kungam vai Pleša kungam, vai Pavļuta kungam, aiziet un sašpricēties... Tie ir kaut kādi īpašāki cilvēki. Visi pārējie, kuriem nav piegādātas tās vakcīnas, bet kuri varbūt arī gribētu vakcinēties, - tie ne. Tie ir kaut kādi otrās šķiras cilvēki.

Lai gan patiesībā, ko es gribu pateikt... Es gribu pateikt to, ka sabiedrībā, kas domā veselīgi, pirmām kārtām neuzspiež vakcināciju. Tas ir brīvprātīgs process. Sabiedrība, kura ir veselīga un kurai ir veselīga attieksme pret dzīvi, nebaidās nomirt katru dienu.

Un kas ir ļoti interesanti. Ne tikai Latvijā, bet, ja mēs skatāmies šo globālo tendenci, tad bailes par nomiršanu... Kas tās pauž? Tās parasti pauž, nu, pavērojiet vienkārši, - tās pauž globālistu atbalstītas valdības, valdības, kas ir atkarīgas no Starptautiskā Valūtas fonda, kas aizņemas... tāpat kā Latvija aizņemas visu laiku. Mēs tagad dzīvojam uz aizņemtu naudu. Un principā pamatā - britu kolonijas. Tās, kas ir ārpus, tās, kas ir neatkarīgas valstis... Nu, paskatīsimies - Zviedrija ir neatkarīga valsts. Vai tās, kuras nav šajā ietekmes zonā... Austrumu robeža, kur Bobs Hārtlijs tikko uzvarēja Gagarina kausu... bez maskas un pilnām tribīnēm. Tajās tas vīruss kaut kā pazīst tās robežas.

Lielākajai sabiedrības daļai ir pilnīgi skaidrs - pilnīgi skaidrs! -, ka tā ir afēra. Jūs varat ieiet jebkurā piparbodītē, jebkurā veikalā, pie friziera, pie sporta trenera vai vienalga kur - jums visi cilvēki pateiks, ka tā ir afēra. Visa sabiedrība to pateiks.

Es nedomāju par to, ka tagad paust no Saeimas tribīnes, atrodoties jūras krastā... Man ir apriebies... Visas attālinātās sēdes, tā visa izlikšanās - izlikšanās, ka mēs, kamerās runājot, uzliekam tos uzpurņus un tamlīdzīgi. Un tagad dalīsim atkal cilvēkus kaut kādās hokeja hallēs. Nu, ļaujiet cilvēkiem priecāties, baudīt vasaru, pavasari! Skaists laiks ir laukā. Iet fanot par Latvijas izlases daudzajiem skaistajiem zaudējumiem un dažām skaistām uzvarām. Es ceru, ka kaut kad tas mainīsies. Tad, kad mēs visi kā sabiedrība sāksim domāt kā uzvarētājsabiedrība. Tad, kad mēs nometīsim visu šo varu, kas atbalsta visu to globālistu plānu.

Mūsu dzīvību neizglābs vakcinēšanās pret gripu. Mūsu dzīvību izglābs tas, ka mēs dzīvosim veselīgi, ka mēs baudīsim dzīvi, ka mēs priecāsimies, ka mēs vakarā aiziesim uz krodziņu un iedzersim bišķiņ, parunāsim ar draugiem, satiksimies, apkampsimies, priecāsimies par katru iesisto golu, raudāsim par zaudētajiem vārtiem, ka mums būs emocijas kā cilvēkiem, nevis tā kā roboti kaut kādi - ka tik mēs nenomirstam! Mēs varam nomirt katru dienu! Katru stundu man var uzkrist kaut kas uz galvas, tagad arī varu nomirt. Varu baidīties. Starp citu, statistiski lielāka iespēja man nomirt ir no zibens spēriena nekā no tā bīstamā...

Nu, varbūt atbrīvojam mūsu sabiedrību! Un, dārgā sabiedrība, omes, kas skatās "Panorāmu" un tos raidījumus, kas slavē Kariņu, it īpaši tās omes, kas klausās "Latvijas Radio", kur tikai vienīgi visu laiku - cik Kariņš ir labs un tamlīdzīgi... Omes, atveriet arī jūs acis vienreiz! Ļaujiet jūsu bērniem un mazbērniem dzīvot normālu, cilvēka cienīgu dzīvi! Omes, jums pūderē smadzenes. Jūs to neredzat? Es saprotu, ka ir liels pieradums to visu klausīties vienmēr un ka tagad ir... Jā, gadās tā dzīvē, ka nomirst, bet paskatieties statistiku, salīdziniet pa gadiem pēdējo desmit gadu griezumā. Salīdziniet, vai mums ir tūkstošiem vairāk nomirušo nekā citus gadus? Nē, nav! Pēdējos desmit gadus kaut vai. Paņemiet pēdējos simts gadus.

Nu, lielākā pandēmija. Nu jā, nu, ir! Lai tā dzīvo savu dzīvi! Jo veselīgāk mēs pret to attieksimies, jo ātrāk tas vīruss aizies. Jo vairāk mēs baidīsimies, jo ilgāk tas viss nebeigsies. Vienmēr izdomās kaut kādus ierobežojumus, kaut ko. Un tā dalīšana ar to arī sākās ebrejiem toreiz, kad viņiem lika iet... no sākuma nedrīkstēja pa trotuāru iet vai nedrīkstēja uz soliņa sēdēt. Viss sākas ar sīkumiem.

Viss sākas ar to, ka hokeja hallē var vai nevar ieiet vakcinēts vai nevakcinēts cilvēks. Man draugos ir cilvēki, kas svēti tic vakcinācijai, un draugos ir cilvēki, kas svēti netic vakcinācijai. Ko man darīt tagad? Ko man darīt ar tiem cilvēkiem, kuriem bērni iet no pavasara, tikko kā ledus ir izgājis, peldēties? Viņi nezina tādu vārdu "vakcīna"! Viņiem vakcīna ir tas ūdens, kurā viņi peldas līdz vēlam rudenim. Viņi veselīgi dzīvo tā. Ir cilvēki, kas tikai domā, ka tas ir vienīgais veids. Iedomājieties to vājprātu - cilvēki vakcinējas nevis tāpēc, ka viņi gribētu izdzīvot, bet tāpēc, ka viņi grib ceļot vai iet uz restorānu.

Jūs esat redzējuši jebkad kaut kādu vēl lielāku absurdu, ka cilvēks veic medicīnisku manipulāciju tāpēc... nevis, lai viņš izglābtu savu veselību, bet tāpēc, lai viņš vienkārši varētu aizbraukt uz Romu (paskatīties uz Kolizeju) vai uz Maldīvu salām? Kuram, nu, ir tā nauda... Tās naudas visvairāk ir tiem, kas tur pie varas sazagušies šobrīd un šo visu uztur. Tas viss tiek uzturēts ne jau jūsu veselības dēļ. Paskatieties uz bērnu psihoemocionālo stāvokli, paskatieties uz sabiedrības psihoemocionālo stāvokli kopumā. Uz bērnu izglītību. Jā, tagad lielākā problēma būs bērnu vakcinācija. Statistiku pretī apskatieties - bērni nemirst no šī sūda, es atvainojos.

Sēdes vadītāja. Es aicinu izvēlēties izteicienus.

A. Gobzems. Tas ir īsts latviešu vārds!

Sēdes vadītāja. Neaizmirstiet, ka šī ir Saeimas sēde. Turpiniet debates.

A. Gobzems. Mūrnieces kundze, tas ir īsts latviešu vārds, un tas pat nav rupjš vārds. Var paskatīties latviešu valodas vārdnīcā.

Vēl viena lieta, kas ir. Mēs tagad esam tajās attālinātajās sēdēs... Es drīz beigšu savu monologu, un man liekas, ka man tas ir izdevies pašās beigās, tad, kad Mūrnieces kundze mani pārtrauca par latviešu valodas lietojumu. Jūs, Nacionālā apvienība, arī te balsojat "pret" to visu, ka atļaut hokeju...

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Viktoram Valainim.

V. Valainis (ZZS).

Cienītā Saeimas priekšsēdētāja! Godātie kolēģi! Runājot par šo sagatavoto lēmuma projektu, nevar nepievienoties iepriekšējiem kolēģiem no opozīcijas, kas kritizēja atsevišķi šī lēmuma projekta sadaļas. Un arī mēs savā... Gribētu minēt to, ka ir problēma šim lēmuma projektam, jo tas, ka tikai tie, kas ir vakcinēti, mūsuprāt, arī nav pareizi. Ir jābūt iespējai arī cilvēkiem, kas ir saņēmuši testus, apliecinājumu, ka viņi nav sasirguši un ir sabiedrībai droši, - tiem jābūt šādai iespējai. Pretējā gadījumā tā tiešām ir tāda pārlieku liela diskriminācija. Tā tam nevajadzētu būt.

Bet kopumā par šo lēmuma projektu man ir viens jautājums - kāpēc mums šodien vakarā ir vispār ar šo jautājumu jānodarbojas? Vai tiešām...? Es domāju, ikviens īsts hokeja fans, ikviens cilvēks Latvijā, kas arī nav hokeja fans, zina to, ka ik gadu maijā notiek hokeja čempionāts. Un vēl jo vairāk, es domāju, cilvēki zina to, ka šogad hokeja čempionāts notiek Rīgā.

Šajos apstākļos mēs esam nonākuši, manuprāt, līdzīgā situācijā kā ar kovida vakcīnām, kad visi zina, ka būs jāvakcinējas, bet tad, kad pienāk vakcīnas, tad īsti nezina, ko darīt, kā pasūtīt un tā tālāk. Šeit arī visi zina, ka būs čempionāts, būs jādomā par dažādiem risinājumiem.

Bet šajā gadījumā, es gribētu teikt, tieši valdība ir tā, kas nav izdarījusi savu mājasdarbu. Mēs vakardien runājām ar pasākuma rīkotājiem, ar Latvijas Hokeja federācijas vadību, un viņi skaidri pauda visus scenārijus, kādā veidā viņi var droši, konsultējoties ar epidemiologiem, noturēt šo pasākumu. Līdz sīkākajām detaļām viss ir izdomāts, kādā veidā "Arēnā Rīga"... Piemēram, tur ir 10 tūkstoši cilvēku... vietu. Tur bija precīzi skaitļi minēti, divi tūkstoši, manuprāt, ko viņi var nodrošināt, ievērojot rindu starpas, divi metri no vienas un otras puses, atsevišķi sektori. Tas viss ir iespējams. Tāpat arī "Elektrum" centrā to var izdarīt, kur notiks šīs spēles.

Rodas jautājums - kāpēc šobrīd mēs Saeimā debatējam par to? Tas ir normāls... Pareizi būtu normāli valdībā izdiskutēt kopā ar nozari. Visa pasaule skatīsies rītdien, kā Latvija organizē šo čempionātu. Visa pasaule vēro arī citus sporta notikumus, kas notiek pasaulē. Visa Eiropa vēro Eirovīziju, kur varam redzēt to, ka cilvēki ir atraduši Roterdamā risinājumu, kādā veidā tūkstošiem cilvēku salikt vienu otram... plecu pie pleca kopā un noturēt pasākumu. Visa pasaule redz, ka tur... nu, rada iespaidu par to, ka tur tomēr kaut kādā veidā ir iemācījušies sadzīvot ar šo slimību.

Mums, Latvijā, ja valdība rīkojas tā, kā viņi šobrīd rīkojas, tad izveidojas situācija, ka, nu... Skatoties kādam Kanādā, ASV vai Krievijā, vienalga, kur, šīs hokeja spēles, mēs redzēsim skaistu ledus laukumu, kuru... kā nu izdosies noformēt. To mēs visi rīt redzēsim, kā izdosies noformēt šo ledus laukumu. Redzēs tikai pliku laukumu.

Kolēģi, tas, manuprāt, ir tāds valsts prestiža jautājums. Protams, šie veselības riski ir jāizvērtē, ir jāatrod drošs veids, kā organizēt šo čempionātu. Es šodien nerunātu, es ticētu valdībai... ka valdība rīkojas pareizi, ja es neredzētu, ka visi citi mums tuvāki un tālāki kaimiņi to dara. Un to

dara visdažādākajos veidos. Vai tās ir mazas grupiņas vai 10 tūkstoši arēnā, tie var būt simt, divsimt cilvēku, bet tomēr tādā veidā tiek panākta kaut kāda atmosfēra. Es domāju, tie, kas seko līdzi sportam... Es sekoju, un es redzu, kā tas notiek, kā tiek organizēts futbols, hokejs, basketbols, teniss, kā dažādās pasaules valstīs (kur tie saslimstības rādītāji pat ir augstāki nekā mums) tomēr tiek atrasts veids, kā to var nodrošināt. Šobrīd, kad Latvijā pēc ilgāka laika beidzot notiek pasaules čempionāts hokejā, kad visas sabiedrības, visas pasaules uzmanība būs uz mums, mēs rādīsim pliku ledu. Mēs rādīsim to, ka šeit ir karantīna, to, ka uz šejieni, cilvēki, labāk nebrauciet, šeit viss ir noizolēts, visi dzīvo burbuļos. Viss, kas notiek Latvijā, ir vienkārši burbulis - pliks ledus, kur spēlē hokeju, un, protams, nekādas apkārtējās emocijas, kas saistās ap sportu: skatītāju aplausi, prieks. Nekā tāda nebūs. Tas būs digitāls, virtuāls, no kā pasaule jau ir... vienkārši visi jau ir noguruši no tā visa.

Manā ieskatā, tas ir tas darbs, ko valdība nav izdarījusi, vēl jo vairāk - pēc Latvijas Hokeja federācijas teiktā, no pasākuma organizatora paša paustā, mēs skaidri sapratām to, ka šīs vadlīnijas bija arī ar Veselības ministriju izrunātas, ar attiecīgiem epidemiologiem izrunātas, ka tā var darīt, un mēs paši redzam, ka tā dara arī citi. Ja ir kaut kādi riski, uzliekam lielākas šīs vadlīnijas, lai daudz stingrāk ievēro, ja vajag, nu, aizliedzam tirgot alu, vienalga ko, bet tomēr atrodam veidu, kā cilvēki var to darīt.

Tas nav tikai attiecībā uz hokeju. Arī citi pasākumi notiek. Basketbolā tūlīt notiks U19 čempionāts Latvijā. Un arī tas notiks bez skatītājiem. Manuprāt, ir jāskatās arī citi sporta pasākumi, tāpat arī kultūras pasākumi, ir jāatrod veids... Mēs nevaram visu laiku dzīvot tā kā tādā kastē.

Tas tiešām, vēlreiz atkārtoju, ir ļoti slikti, ka valdība ir izdarījusi visu iespējamo, lai mums šodien vakarā būtu par to jādebatē. Ir sliktas lietas, un sliktā lieta numur viens ir tā, ka atbildīgā joma - un tā ir izglītības joma... Un te ir jāmet akmens JKP dārziņā, ka jūs to neesat izdarījuši valdības līmenī. Bet, kas ir interesanti, - tas ir radījis apstākļus, ka ir jautājumi (un sports ir tā lieta), kas var vienot tādus ideoloģiskus pretiniekus kā Zaļo un Zemnieku savienību un Jauno konservatīvo partiju. Mēs kaut ko varam darīt arī kopā. Tas ir tas pozitīvais, ko es šeit saskatu, un varbūt nākotnē būs vairāk pozitīvu lietu, kur mēs kaut ko kopā varēsim izdarīt.

Bet šodien es aicinu valdībai šo uzdevumu dot. Es aicinu valdību pielabot un tiešām skatīties kopā ar nozares ekspertiem, ar dažādu jomu speciālistiem, kā mēs varam atrast veidu, kā tomēr droši to izdarīt, kā šo pasākumu var apmeklēt, un radīt arī iespaidu par Latviju kā par vietu, kur dzīvo mūsdienīgi cilvēki, kas spēj atrast veidu, kā sadzīvot ar šo pandēmiju, nevis vienkārši ielikt sevī cietā kastē. Pēc šādas ideoloģijas mēs arī nevaram iet uz mežu, jo mežā ir ērces... ērci var dabūt, arī viss kaut kas var notikt.

Ir iespējas, ir testi, ir vakcinācija, ir dažādi ierobežojumi, distances un tā tālāk. Tas, ko mēs dzirdējām šodien no Veselības ministrijas amatpersonas (un te es runāju par Veselības ministrijas parlamentāro sekretāru Dūrīša kungu), - izrādās, šo mēs nevaram darīt, jo šodien mēs esam pamodušies un, aptaujājot uzņēmējus, kas nodarbojas ar testu taisīšanu, izrādās, viņiem šobrīd pietrūkst kapacitātes, lai uztaisītu testus. Šodien viņi izdomāja apjautāties par šādu jautājumu.

Kolēģi, tas rāda to, cik mēs... Nu, es pat nezinu, kā tā valdība vispār funkcionē, kā jūs... Pienāk jautājums, un tad domājat, kā risināt. Nu, tas taču nav normāli! Vai tiešām nezinājāt, ka šis čempionāts notiks? Kas būs nākamais?! Šādi turpinot... Manuprāt, tā jau ir slikta iezīme arī turpmākajiem notikumiem, ar ko valdībai būs jācīnās, - ar revakcināciju. Kad tā pienāks, tad visi saķers galvu un domās: ak Dievs, pienākusi revakcinācija! Ko nu mums darīt? Taisām atkal iepirkumus, pa galvu, pa kaklu kaut ko darām, ārkārtas stāvokli... un tā tālāk. Šodien jābūt skaidram plānam. Tāpat arī ar hokeju.

Hokejam bija jānotiek, un plānam jau bija jābūt divas trīs nedēļas atpakaļ, lai cilvēki saprastu - *okay*, jā, es iešu. Ja es vēlos apmeklēt hokeju, varbūt man aiziet uztaisīt šo vakcinācijas... iziet vakcināciju. Aiziet, kas tur... *Johnson&Johnson* vakcīnu vienu poti iepotēt. Varbūt tas tādā veidā arī būtu rosinājis aiziet tomēr vakcinēties vismaz daļu cilvēku, kas šobrīd ir pret šo. Cilvēkiem ieplānot laikus, uzņēmējiem sagatavoties šim procesam un palielināt jaudas testēšanai. Nu, ir taču varianti, kolēģi!

Un šodien mēs esam priekšvakarā... Es novēlu Latvijas hokeja komandai panākumus, labus rezultātus, radīt mums visiem pozitīvas emocijas!

Aicinu atbalstīt šo lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Vjačeslavam Dombrovskim.

V. Dombrovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Ļoti cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Augsti godātie kolēģi! Labvakar! Šodien tā sēde tiešām ir ļoti sirreāla. Man vismaz dažus vārdus kolēģis Viktors Valainis ir izņēmis no mutes. Es domāju, ka nav lieki arī atkārtot. Atgādināšu, ka čempionāts sākas rīt.

Šis Saeimas lēmums... Pirmām kārtām nav nekādas garantijas (pat ja šis Saeimas lēmums tiks šodien pieņemts), ka valdība to pildīs. Bija arī tāds, kā jūs atceraties, Saeimas OIK lēmums, kurš Kariņa valdībai nekādi nebija saistošs... Bet, pat ja valdība izvēlēsies pildīt šo lēmumu, tad cik daudz laika administratīvi valdībai prasīs pieņemt to, iziet cauri saviem noteikumiem un to pieņemt. Es baidos, ka čempionāts, visticamāk, jau būs beidzies uz to brīdi.

Tāpēc mēs visi saprotam, ka mēs te diskutējam par šo jautājumu tādēļ, ka koalīcijā ir kārtējās domstarpības, kuras publiski tiek, tā teikt, iznestas uz āru. Labi, ka JKP deputāti tagad saka, ka, lūk, ar administratīviem šķēršļiem kaut kas tiek kavēts, nedots ceļš un tā tālāk. Nu, tas, protams... Tas viss ir pieņemams tikai tad, kad pašas Jaunās konservatīvās partijas deputāti to dara pret to pašu opozīciju - gan saīsinot debašu laikus, gan neieliekot opozīcijas iesniegtos likumprojektus un tā tālāk.

Bet tomēr pēc būtības, kolēģi! Pilnīga taisnība Valaiņa kungam. Latvijas valdība ne tikai pieņēma lēmumu nelemt par skatītāju klātbūtni šajā hokeja čempionātā, tiešām pieņēma lēmumu - nelemt. Ar to valdība atteicās no iespējas vismaz dot iespēju tiem Eiropas iedzīvotājiem, kas ir pilnībā vakcinēti, nopirkt biļetes, apmeklēt... No tā mēs dabūtu, protams, tikai ieņēmumus no biļešu pārdošanas, viesnīcas dabūtu ieņēmumus no savu pakalpojumu pārdošanas, terases - no ēdienu pārdošanas. Bet, visticamāk, mūsu valdībai ir tik daudz naudas, ka nekāda papildu nodokļu nauda tai nav vajadzīga, ja tikai runa nav, protams, lai paceltu nodokļus vairākas reizes pašnodarbinātām personām un citiem dažiem... 200 tūkstošiem Latvijas iedzīvotāju.

Taisnība, Valaiņa kungam ļoti labs novērojums, ka, jā, mēs rādīsim - protams, šis hokeja čempionāts tiks translēts pa visu pasauli - tukšas tribīnes. Tāds būs tas Latvijas tēls, kas tiks rādīts visai pasaulei. Ko pasaule no tā var izsecināt? Vai nu Latvijā vairs nav cilvēku, vai Latvijas iedzīvotāji vispār neskatās hokeju, vai vēl kaut kādas kataklizmas notikušas ar Latvijas valsti. Protams, salīdzinājumā ar to, kas notiek citās sacensībās, ko cilvēki redz, - tajā pašā Eirovīzijā un tā tālāk.

Bet, kolēģi, šeit ir tāds daudz nopietnāks jautājums pēc būtības par to, ko valdība dara. Tātad valdība aicina vakcinēties. Valdība un eksperti apgalvo, ka vakcīnas ir efektīvas un drošas, bet tajā pašā laikā tiem cilvēkiem, kas ir pilnībā vakcinēti, - vai šiem cilvēkiem kaut kas mainās? Vai viņiem tiek atcelti kaut kādi ierobežojumi? Nē, viņiem tāpat ir pienākums lietot sejas maskas, ievērot distanci, viņi nevar aizbraukt, apmeklēt savus radiniekus, savus draugus, viņi nevar apmeklēt ne sporta zāles, ne teātrus, neko. Vai jūs domājat, ka tas cilvēkiem šķiet loģiski? Tātad viņi tiek aicināti vakcinēties. Tad kāda ir starpība? Kurš tad vispār tic šīs valdības veselajam saprātam, un, ja cilvēki pārstāj ticēt valdības veselajam saprātam, tad kā viņi var ticēt visiem tiem jaunajiem ierobežojumiem, kas nāk no valdības? Ja viņi netic šo ierobežojumu veselajam saprātam, tad viņi arī neievēros ierobežojumus. Tad nevajag brīnīties par to, ka statistika par kovida jauniem gadījumiem ir tāda, kāda tā ir, jo cilvēki arvien vairāk un vairāk vienkārši netic tam, kas nāk no valdības.

Tātad par hokeju. Es tā šodien... Medijos, sociālajos tīklos tikko parādījās ziņa par to, ka mūsu mediķi, konkrēti - epidemioloģe, iebilst pret to, ka hokeja čempionāts tiktu organizēts pilnīgi vakcinētajiem cilvēkiem, ka viņiem būtu iespēja apmeklēt spēles. Bet kur arī ir tā loģika? Vai nav tā, ka tie paši epidemiologi saka, ka pilnībā vakcinētie cilvēki drīkst pulcēties iekštelpās? Cik daudz jau? Desmit drīkst? Piecdesmit drīkst? Simt, tūkstoš, divi tūkstoši? Cik daudzi pilnībā vakcinēti cilvēki tad drīkst pulcēties iekštelpās?

Un tad, piemēram, ja mūsu mediķi mums tagad saka... mūsu eksperti iebilst pret šo konkrēto lēmuma projektu, pret to, ka pilnībā vakcinētajiem cilvēkiem būtu iespēja iekštelpās noskatīties hokeja čempionātu, - kā tad ar ASV mediķiem no *CDC*, kas ir ASV ekvivalents mūsu Slimību profilakses un kontroles centram? Tikai pagājušajā nedēļā ASV *CDC* pieņēma lēmumu, ka tie cilvēki, kas ir pilnībā vakcinēti, drīkst vairs... var nelietot maskas un neievērot sociālo distancēšanos. Kā tad tā? Kāpēc ASV mediķiem ir viens stāsts? Un ASV arī nav sasniegta nekāda tā saucamā pūļa imunitāte. Nav. Tuvāk, bet nav ne tuvu. Tad kāpēc ASV mediķiem ir viens viedoklis, bet mūsu mediķiem ir cits? Pagaidām tādas ziņas no ASV vēl nav nonākušas līdz mūsu Veselības ministrijai, nav paspējuši mainīt politiku.

Un tad daži vārdi arī kolēģiem par segregāciju. Izskatās, ka šodien mūsu viedokļi dalās ar ļoti, ļoti daudziem kolēģiem šeit, Saeimā. Lūk, par segregāciju. Ziniet, ja valdošajai koalīcijai jau 30 gadus kādi 95-99 procenti no visiem deputātiem ir vienas tautības cilvēki, nu, tas izskatās pēc segregācijas. Bet, ja mēs runājam par, tā teikt, atšķirīgu attieksmi atkarībā no cilvēku rīcības, tad - vai tā ir segregācija? Piemēram. Ir daļa cilvēku, kas strādā valsts pārvaldē, daļa cilvēku, kas nestrādā. Pirmajai grupai tiek maksātas algas, atalgojums par to, ka viņi strādā, otrai netiek maksāts. Vai tā ir diskriminācija, kolēģi?

Jautājums, protams, ka ir... Tie no mums, no kolēģiem, kas saka, ka nevajagne vakcinēties, nevajag ne kādus ierobežojumus, neko, nu, jautājums tad - ko jūs īsti piedāvājat? Vai jūs noliedzat to, ka šis Covid-19 kā tāds vispār pastāv? Nu, izskatās, ka tas ļoti reāli pastāv un cilvēkiem, kas ar to inficējas... no 100 cilvēkiem, kas inficējas ar kovidu, statistiski vismaz apmēram 20 cilvēki smagā stāvoklī nonāk slimnīcā un viņiem būs nepieciešama slimnīcas gulta, un 2-4 procenti no tā varētu nomirt. Tad ir diezgan skaidrs, ka, ja tas ies plašumā, tad... Gultu skaits ir tikai tik liels... noslepenots mūsu valstī, bet, ja es nemaldos, apmēram 1500. Tas būtu tikai laika jautājums, ļoti ātri, ka šādi... gultu skaits beigsies. Un tad - kur tie cilvēki būs? Koridorā vai kā? Tāpēc nav īsti skaidrs, ko tad tie mūsu kolēģi, kas piedāvā - nevajag neko, nevajag ne tīrīt zobus, ne vakcinēties, neko... Kāds tad īsti ir piedāvājums?

Bet, atgriežoties pie lēmuma projekta, kolēģi... Pēc pēdējiem datiem, Latvijā uz doto brīdi ir 117 tūkstoši cilvēku, kas ir pilnībā vakcinējušies. Kādi ir tie iemesli, kāda ir tā domāšana, kāpēc šiem cilvēkiem vajag liegt apmeklēt tās hokeja spēles? Tā, lai vai nu nevienam, vai visiem? Vai kā?

Vai tas ir kaut kādu dīvainu teoriju dēļ par to, ka, no vienas puses, it kā vajag vakcinēties, vakcīnas ir efektīvas, no otras puses, ja tu esi pilnībā vakcinējies, tad, nē, tu tomēr nevari pulcēties ar citiem vakcinētiem cilvēkiem.

Diemžēl šodien abas puses uzvedas tā, ka viss, kas var sanākt, un viss, kas sanāks no tā, ir tas, ka Saeima - likumdevējs - vēl vairāk zaudēs cilvēku uzticību, jo, kā es jau teicu sākumā, tas, kas notiek, ir sirreāli. Bet mēs varam šo mazo soli spert veselā saprāta virzienā, tas ir, ļaut vismaz tiem cilvēkiem, kas ir pilnīgi vakcinējušies un kuriem tas ir noteikti absolūti droši - pulcēties iekštelpās -, ļaut noskatīties hokeja spēli.

Man nav žēl, kolēģi! Vai jums ir žēl? Ja nav, aicinu atbalstīt.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Aldim Gobzemam otro reizi.

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Es uzreiz uzšaušu Vjačeslavam Dombrovskim.

Dombrovska kungs, ja jūs personīgi kā Saeimas deputāts uzņemsities materiālu atbildību par to, ja vakcinējoties ar mani kaut kas notiek un es palieku darba nespējīgs, nomirstu, vienalga, saslimstu un tamlīdzīgi, un jūs personīgi atbildēsiet, un izaudzināsiet manus bērnus, es šovakar eju vakcinēties. Šovakar. Ja jūs nespējat šādu apņemšanos dot vai garantēt, ka tādu apņemšanos dos kaut viena no šīm kompānijām, kas ražo vakcīnas, vai valsts un tamlīdzīgi, tad nevajag gudri runāt. Tas, pirmkārt.

Otrkārt. Dombrovska kungs, kādreiz jūs bijāt liels Krievijas fans, vismaz krievvalodīgo fans. Es ieteiktu jums paskatīties, kā KHL čempionāts notika tepat aiz robežas vai kā uz teātriem iet Krievijā. Instagrams un soctīkli jums ir pazīstami, soctīklos paskatieties tur ieliktos aktieru video. Pilnas izrādes ar skatītājiem, ballītes, viss notiek, viss dzīvs, cilvēki dzīvo. Par ko jūs runājat? Kurā pasaulē jūs dzīvojat? Uz Marsa vai Latvijā? Kur aiz robežas pārsimts kilometrus, Baltkrievijā, kas atrodas... cik - 400 kilometrus no Latvijas, no Rīgas... nekad nav bijuši nekādi ierobežojumi. Tur brāļu kapiem vajadzēja būt... brāļu kapiem vajadzēja būt. Jūs neredzat to, Dombrovska kungs? Jūs akls esat?

Jūs neredzat, ka Zviedrijā, kas pretojās visām šīm maskām, visam šim vājprātam, tāpēc ka viņiem viens saprātīgs epidemiologs ir, kuram salīdzinoši ir dotas diezgan lielas pilnvaras, paldies Dievam... Paskatieties arī tur to politisko situāciju. Kas tad tur grib tos ierobežojumus? Tur grib vietējā VIENOTĪBA, kas diemžēl vai par laimi nav pie varas.

Paskatieties, kā neatkarīgās valstīs tas vīruss kaut kā redz... redz to visu. Paskatieties, kā Anglijā gribēja uztaisīt atkal kaut kādus ierobežojumus un cilvēki izgāja ielās... tur miljoniem izgāja ielās, valdība pierāvās.

Pie mums diemžēl cilvēki baidās iziet ielās. Bet, ja izietu 100 tūkstoši ielās, pierautos arī. Ja šovakar būtu 100 tūkstoši krastmalā, rīt būtu pilnas hokeja tribīnes, kā es te stāvu Baltijas jūras krastā.

Dombrovska kungs, atveriet acis! Vakcīnas izglābs cilvēci? Tiešām? Divtūkstoš gadu vai cik no Jēzus Kristus laikiem dzīvojam... un kaut kā dzīvojam. Tagad pēkšņi ir brīnumlīdzeklis, kas mūs visus izglābs? Atveriet acis, tā ir mana personiskā izvēle: gribu - vakcinējos, negribu -

nevakcinējos! Ko jūs salīdzinājāt - strādāt valsts pārvaldē vai ne. Vai tad ir tāds ierobežojums, ka hokeju drīkstēs skatīties tas, kas strādā valsts pārvaldē? Tikai deputāts drīkstēs skatīties hokeju? Nevajag ar demagoģiju, Dombrovska kungs, nodarboties. Tas, ka jūs ticat vakcīnām, nenozīmē, ka visiem ir jātic. Es ticu veselajam saprātam. Es ticu, ka šeit ir kaut kas vairāk nekā tas, ka mūs visus glābs tikai farmācija. Tā nav taisnība. Vajag dzīvot veselīgi, domāt veselīgi, priecāties, apkampties ar cilvēkiem, ar mīlestību dzīvot. Pat man, kad man izslēdz mikrofonu, vajag mīlēt Ināru Mūrnieci. Un tas rada prieku un veselību. Priecāties vajag! Tur, kur ir prieks, - tur ir veselība!

Dombrovska kungs, tā vienmēr ir bijis simtiem tūkstošu gadu. Tur, kur ir bailes, - tur ir slimība. Ko jūs tās bailes visu laiku cilvēkiem cenšaties, nu, nezinu, uzspiest? Lai viņi slimotu? Nē!

Un, Mūrnieces kundze, pašā nobeigumā gribu teikt - lūdzu, novelciet masku. Jūs tur tā viena sēžat... vientuļa tajā tronī, lūdzu, novelciet masku. Jūs esat skaistāka bez tās maskas... un arī tik stīva neizskatīsieties.

Paldies. Arlabvakaru šovakar.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Andrim Kazinovskim.

A. Kazinovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labdien, cienījamie kolēģi! Man, protams, nebūs tik emocionāla runa kā Gobzema kungam. Bet es gribētu tomēr no praktiskās puses drusciņ parunāt par šo lēmuma projektu.

Mēs te runājam globālas lietas. Bet, lūk, rīt sākas pasaules čempionāts hokejā. Tad ir pirmais jautājums - kāpēc mēs vispār Latvijā piekritām organizēt šo čempionātu, ja mūsu iedzīvotāji nevar piedalīties kā skatītāji, vismaz kaut kāda daļiņa? No saimnieciskā viedokļa tad nav saprotams, kāpēc mēs maksājam no budžeta naudu, lai sagatavotu šo čempionātu, bet skatītāji klātienē pilnīgi nevarēs piedalīties. Es domāju, šis lēmums kaut daļēji, bet tomēr risina, atrisina šo jautājumu. Viens.

Otrs. Es tomēr negribētu piekrist šoreiz kolēģei Jūlijai Stepaņenko, ka te visi ir pašvaldību priekšvēlēšanu noskaņojumā kā riesta laikā rubeņi un tamlīdzīgi. Es esmu neatkarīgais deputāts, man nav sava... kaut kāda konkrētā partijas saraksta aizmugurē. Es šo lēmuma projektu atbalstu tikai no tā apsvēruma, ka cilvēki, fani, gaida iespēju skatīties klātienē hokeja spēles.

Nākamais. Sports, īpaši hokejs, Latvijas sabiedrībā vienmēr ir bijis kā tāds vienojošs saliedēšanas moments. Un šajā gadījumā arī mēs nedrīkstētu liegt iespēju šādu saliedēšanas momentu starp cilvēkiem, kuri pārstāv dažādas reliģijas, dažādas tautības... šo kopības sajūtu - just līdzi mūsu komandai - klātienē. Tas arī būtu mīnuss, ja mēs to neļautu.

Tālāk - par to, ka tomēr vakcinētie, nevakcinētie... Zaļo un Zemnieku savienība minēja to, ka varētu piedalīties ar šiem ātrajiem testiem. Bet tikko, nu, kādu stundu atpakaļ, veselības ministrs televīzijas raidījumā - es dzirdēju šo momentu - pilnīgi atklāti pateica, ka šie ātrie antigēna testi, kā viņš teica, ir izteikti neprecīzi, tikai 30 procenti šo testu atbilst patiesībai. Līdz ar to es domāju, ka, ja veselības ministrs tā apgalvo, tad tiešām tie testi neizsaka neko, tad rodas citi jautājumi - kāpēc tie vispār vajadzīgi jeb kāpēc par tiem jāmaksā.

Tālāk. Arī mūsu hokeja komandas kapteinis Kaspars Daugaviņš šodien televīzijā izteica aicinājumu, ka tomēr kaut daļai skatītāju būtu jābūt tribīnēs, kas atbalsta mūsu, Latvijas, komandu.

Lūk, šie apsvērumi, praktiskie apsvērumi, kāpēc ir jābūt šādam lēmuma projektam. Mans princips ir - labāk zīle rokā nekā mednis kokā. Vismaz šiem cilvēkiem, kas ir, teiksim, vakcinējušies, būtu jārod iespēja... jādod iespēja piedalīties kā skatītājiem klātienē.

Par valdību. Nu atkal būs kāds, kas pasaka, ka tas ir kārtējais parlamenta negadījums, otrs negadījums. Nu un kas? Bet cilvēki būs ieguvēji.

Es - "par".

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Vjačeslavam Dombrovskim otro reizi.

V. Dombrovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Ļoti cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Godātie kolēģi! Šodien es neplānoju, tā teikt, runāt ar Gobzema kungu, bet, ja ļoti vajag, tad var, protams. Iesim pēc kārtas.

Pirmkārt, Gobzema kungs, par tiem diviem tūkstošiem gadu, ko mēs te dzīvojam bez jebkādām vakcīnām. Jūs, Gobzema kungs, atveriet acis, paskatieties uz to vakcīnu sarakstu, ko tai skaitā jums un katram no mums iepotēja vēl tad, kad mēs bijām dzemdību nodaļā, jo visiem bērniem to potēja obligātā kārtībā. Jūs paskatieties... atveriet acis un paskatieties uz to sarakstu. Es jums atklāšu tagad varbūt briesmīgu kaut ko - ka jūs esat vakcinēts, Gobzema kungs, un ne vienu reizi. Vairākas reizes. Tāpat kā katrs no mums bērnībā.

Otrkārt. Es saprotu, jūs vispār noliedzat to Covid-19 pastāvēšanu. Man ir pazīstami - personīgi pazīstami! - daži, varbūt pat daudzi cilvēki, kas ir pārslimojuši diezgan smagā veidā. Tas viņiem nebija nekas tāds jautrs, viņiem bija nepieciešama hospitalizācija. Viņiem bija nepieciešama gulta un mediķu palīdzība. Redziet, Gobzema kungs, ņemot vērā to, ka gan mediķu mums ir tikai tik daudz valstī, gan gultu mums arī ir tikai tik daudz, tad, ja tajā brīdī tās gultas būtu aizņemtas vai nu ar citiem cilvēkiem, vai citiem kovida pacientiem un arī mediķi būtu aizņemti, - tad šie cilvēki, ko es personīgi pazīstu, vairs nebūtu te kopā ar mums.

Beidzot par atbildību. Jums kā juristam vajadzētu zināt, kā tai atbildībai vajadzētu iet, tas ir ceļš ar diviem virzieniem. Tad jūs man uzdevāt jautājumu, vai es esmu gatavs uzņemties atbildību par vakcīnu blaknēm, ja kāds ies bojā vai kā. Jā, vakcīnām ir blaknes. To blakņu varbūtība ir daudz, daudz vairāk nekā 1000 reizes zemāka nekā tā blakne, ko var dabūt no kovida. Kā es jau teicu, 20 procentu varbūtība, ka tas būs smagi, hospitalizācija... un 2-4 procentu varbūtība, ka no tā varētu nomirt. Un cilvēki diezgan reāli... no tā nomira.

Tāpēc, ja jūs prasāt no manis, vai es uzņemšos atbildību par to, ja tiem cilvēkiem, kas izvēlēsies vakcinēties, būs blaknes vai tā... Tad man ir jautājums - vai jūs esat gatavs uzņemties atbildību par to, ka, ja jūs savā, tā teikt, visā pandēmijas noliegšanā inficēsiet kādu cilvēku un kāds vai nu smagi saslims, vai nomirs... vai jūs tad būtu gatavs kompensēt šiem cilvēkiem viņiem radušos izdevumus? Tā kā jūs ar viņiem to bijāt izdarījis... un tā kā jūs arī aicināt to darīt, vai jūs esat gatavs arī šādi uzņemties atbildību par visiem tiem, kas šādi inficējuši citus cilvēkus? Esat gatavs arī tad šādi atlīdzināt visus zaudējumus par cilvēku smagi pārnestām slimībām, par nāvi.

Šis ir ceļš ar diviem virzieniem, Gobzema kungs! Padomājiet par to.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko otro reizi.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Kolēģi! Dombrovska kungs! Mēs katru dienu maksājam par to - par tām iespējamām sekām, kuras var rasties, ja mēs ieradīsimies kaut kur, piemēram, bez maskas, pietuvosimies kādam par metru... nevis divu metru tuvumā. Par to maksā katru dienu hokeja treneri, kosmetologi, tie paši sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumu sniedzēji, kuriem ar tām terasēm jau nu gan tomēr nepietiek, lai pabarotu savu ģimeni. Katru dienu, Dombrovska kungs, kāds maksā apdrošināšanu.

Bet, ja mēs runājam par to, vai mums ir žēl, ka mazliet cilvēki tiks ielaisti arēnā... Lai gan es tiešām nevaru iedomāties, kā jūs tagad vērsīsieties pret tiem pašiem cilvēkiem, kuri ir par vakcināciju, bet kuri vienkārši nepaspēj iziet to otro ciklu, jo viņi ir tikai vienu vakcīnu saņēmuši. Tie paši cilvēki, kuri, piemēram, arī atbalsta jūsu teicienus par to, ka vakcinēties vajag tieši tāpat kā tīrīt zobus, - ko jūs viņiem teiksiet, ja jūs atbalstīsiet šo lēmuma projektu? Ka jūs viņus uzskatāt par sliktākiem nekā tos cilvēkus, kuri bija prioritārajās grupās, seniorus un visus tos, kurus nemaz hokejs neinteresē. Tādu vakcinēto, visticamāk, ir lielākā daļa.

Ja mēs runājam par to, vai mums ir žēl... Vai mums ir žēl, ka nevakcinētie cilvēki turpmāk varēs pārvietoties tikai pa braucamo daļu? Vai mums ir žēl, ka nevakcinētie cilvēki varēs lietot autobusu tikai pa vienām ieejas durvīm? Vai mums ir žēl - un tagad tā ir taisnība -, ka nevakcinētie bērni nevarēs piedalīties deju nodarbībās? Mūsu vecāki saņem šādus ziņojumus no tiem, kas rīko deju nodarbības, un, visticamāk, ja tās ir pašvaldību iestādes, tad tur, protams, ir kaut kāds rīkojums. Vai mums ir žēl, ka bērni, kuri nebūs vakcinēti, nevarēs piedalīties dažādās aktivitātēs? Vai mums ir žēl, ka Rīgas Stradiņa universitātes rektors ir izdevis šādu rīkojumu, ka ar 30. augustu nevarēs ierasties universitātē tie, kuri nebūs vakcinējušies vai pārslimojuši. Bet citi, tie, kuri kaut kādu iemeslu dēļ nevarēs šo lēmumu pieņemt... Un tā nav rīcība, tas ir lēmums par medicīnisku manipulāciju, ārstniecisku manipulāciju. Vai mums ir žēl, ka cilvēkiem, kuri nevarēs vakcinēties, būs 72 stundu laikā... katru reizi jātaisa testi par savu naudu? Vai mums ir žēl par to?

Es domāju, ka mums ir žēl par to, kādu mēs šobrīd veidojam Latviju. Jūs tik ļoti visi šeit uztraucaties par tukšām tribīnēm - ak vai, ko par mums padomās pasaule? Ko par mums domā pasaule, ka mūsu bērni joprojām netiek spēlēt hokeju? Ko par mums domā pasaule, ja mums bērni nevar nodarboties ar daiļslidošanu šobrīd, viņiem tas ir liegts. Kāpēc par to jūs tik šausmīgi neesat satraukušies? Kur ir divas Saeimas ārkārtas sēdes par bērnu hokeju, futbolu un visu pārējo? Kur tas ir?

Paldies, kolēģi!

Es aicinu neatbalstīt.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ilmāram Dūrītim.

I. Dūrītis (AP!).

Ļoti cienījamā Saeimas priekšsēdētāja! Ļoti cienījamās deputātes! Augsti godātie deputāti! Labvakar otro reizi šovakar! Es tomēr gribētu atsevišķus aspektus attiecībā... par šo lēmuma projektu paust.

Pirmkārt, es uzskatu - un arī Veselības ministrijas uzskata -, ka šis ir pāragrs lēmums. Šis nav īstais laiks, kad mēs varam to atļauties, lai kā to gribētos. Epidemioloģiskā situācija Latvijā

joprojām ir ļoti trausla. Kā mēs redzam, ik dienu mums ir seši septiņi simti jaunu saslimušo, un tie, kas ir diagnosticēti...

Faktiski, ja mēs tā paskatāmies, tad... pilnībā vakcinēti Latvijā ir tikai 7,5 procenti pieaugušo iedzīvotāju. Eiropas Savienībā mēs esam piektajā vietā pēc iespējamības inficēties. Tātad viena no augstākajām iespējām inficēties ir mūsu valstī.

Tas ir arī bezatbildīgi, jo, kolēģi, vīrusa inkubācijas periods ir pat līdz 14 dienām. Tāpēc paļauties tikai uz negatīvu testa rezultātu nav droši - to saka speciālisti, un to rāda arī prakse, jo šajā garajā inkubācijas periodā... vīruss var parādīties agrāk un var parādīties vēlāk... paraugā. Var paraugs būt negatīvs, bet pēc kāda laika var būt jau pozitīvs.

Tas ir arī bezatbildīgi, manuprāt, mediķu priekšā, kuri nodarbojas gan ar saslimušajiem, gan ar testu veikšanu, gan ar reanimācijas gultās guļošajiem cilvēkiem, kuri cīnās par dzīvību.

Tas ir netaisnīgi un diskriminējoši, jo... Protams, mēs varam te veidot... un faktiski šis lēmums it kā izveidotu tādu privileģēto sporta fanu klubiņu, kuri tagad varēs iet un baudīt klātienē šīs spēles, bet tajā pašā laikā (un te man jāpiekrīt arī iepriekšējiem runātājiem) mums ļoti daudz kas vēl ir aizliegts šīs trauslās un nestabilās epidemioloģiskās situācijas dēļ.

Mums ir daudz ierobežojumu. Tad kāpēc mums pašreiz ir jāsper tik pārdrošs un nesaprotams, un arī zināmā mērā pret daudziem cilvēkiem diskriminējošs solis? Tas neveicinās vakcināciju, jo nav... ja cilvēks nav vēl savakcinējies, nav iespējams paspēt savakcinēties un iegūt imunitāti līdz čempionāta sākumam, līdz spēlei. Tas nekādi neveicinās... Imunitāte iestājas: 15 dienas - pilnīga imunitāte pēc *Pfizer* un *Moderna* vakcīnas, un 21 diena - pēc pirmās *AstraZeneca* vakcīnas.

Tas ir arī nekonsekvents un sabiedrībai grūti izskaidrojams vai pat neizskaidrojams lēmums, jo... Kāpēc bērniem mēs neļaujam sportot iekštelpās? Kāpēc bērni nevar iet uz skolu klātienē? Kāpēc muzeji un teātri ir slēgti? Tāpēc, ka joprojām ir smaga epidemioloģiskā situācija. Tāpēc, ka ir jāpaciešas vēl kādas nedēļas, lai situācija stabilizētos, un tad mēs varēsim vienlīdzīgi attiekties pret visām šīm jomām.

Es domāju, ka tas ir arī ļoti nežēlīgi pret tiem, kuri, kā jau es teicu, iespējams, šajos pasākumos esot, inficēsies - un tāda varbūtība ir liela! - un nokļūs slimnīcās. Un pasaules prakse un pieredze rāda, ka tieši šajos lielajos pasākumos tā inficēšanās notiek. Un tas bieži vien parauj slūžas jaunai masveida izplatībai... infekcijas izplatībai.

Un es teiktu, ka, ja mēs... nu, pieņemsim, ka šo skatītāju nu būs... tie nebūs daži desmiti - tie būs simti un varbūt tūkstoši cilvēku. Un, lai inficētos tikai 100 vai 200, tad... Kolēģi, tā statistika par kovidsaslimšanu ir nepielūdzama: vidēji ap diviem procentiem... 1,8-2 procenti cilvēku mirst no šīs infekcijas, un ap 10 procentiem nonāk stacionārā. Vai tiešām mums šis lēmums... vai tas ir tā vērts - riskēt? Pieņemsim, ja tikai 100 cilvēki inficēsies, tad, iespējams, divi no viņiem - vidēji, pēc statistikas, - nomirs un 20 vai vairāk nonāks intensīvajā terapijā.

Kolēģi, šajā sakarā es gribu izstāstīt vienu pilnīgi nejaušu sarunu, kas man bija ar manu labu paziņu pagājušā nedēļā un... noslēdzās šajā nedēļā. Mēs runājām par vakcināciju un par vakcinācijas iespējām un pierakstiem, un viņa man stāstīja, ka viņas kaimiņi, kas arī grasījās vakcinēties un faktiski jau bija pierakstījušies, ir saslimuši ar kovidu, visa ģimene, un ka tajā ģimenē dzīvo sieviete ar bērniem, kurai ir 45 gadi... ar savu tēvu un māti. Un šonedēļ mana paziņa izstāstīja, ka šī sieviete ir mirusi, viņas tēvs ir intensīvajā terapijā, bet mātei ir kovids ļoti vieglā formā.

Un tā ir reālā situācija. Mēs it kā esam aizmirsuši, ka infekcija ir tepat. Un ģimene paliek, un bērni paliek, un cilvēks ir miris. Cilvēks, kuram patiesībā bija jādzīvo, ilgi vēl jādzīvo, jārada ekonomiskais pienesums, jāaudzina savi bērni. Mums it kā šķiet, ka tas vairs mūs tā kā neskar. Un es brīnos un klausos, ka deputātam nav bail nomirt no kovida - un tā tas var būt -, bet ir ārkārtīgi lielas bailes nomirt no vakcīnas. Un tas ir paradoksāli, ka cilvēks, kurš ir pabeidzis... ar augstāko izglītību netic zinātnei un zinātni jauc ar ticību. Bet nu tāda ir šī situācija.

Savas runas noslēgumā es gribētu teikt, ka arī iniciatīvas autoriem vajadzētu padomāt par to, vai jums ir veids, kā jau faktiski tūlīt nodrošināt precīzu identifikāciju pirms skatītāju ielaišanas šajā čempionātā... vakcinācijas fakta identifikāciju? Vai par to ir padomāts? Kā es teicu, valdība to gatavo, un ar 1. jūniju... un ar 15. jūniju pavisam... jau starptautiski tas būs pilnīgi droši redzams un kontrolējams, un identificējams.

Kas atbildēs par to drūzmēšanos, par to situāciju? Kas notiks, ja mēs pieņemsim šādu nepārdomātu lēmumu? Un šajā gadījumā, ja Saeima to pieņem un uzņemas, tad Saeimai ir arī jānes atbildība līdz galam - atbildība ārstu priekšā, atbildība saslimušo priekšā. Un tāds risks ir ārkārtīgi augsts.

Tāpēc es, kolēģi, aicinu neatbalstīt. Es aicinu neatbalstīt.

Un nekādi... Cienījamie koalīcijas partneri, nekādi zemie reitingi nav - nav, nav! - atsverami pret sabiedrības veselību un sabiedrības drošību. Un man ir žēl, ka jums par to ir vienalga.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam.

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Paldies, Mūrnieces kundze. Kolēģi! Godīgi sakot, es netaisījos runāt šodien. Es neesmu liels hokeja fans, bet... nu, godīgi sakot, ir trīs lietas, par kurām būtu jārunā.

Pirmā lieta ir par to, par ko mēs runājam, - diskriminācija, segregācija, tiesību ierobežojumi. Neapšaubāmi tiesību ierobežojumus lēmuma projekts paredz, bet vai tas tiešām ir unikāls gadījums vai nav? Domāju, ka nav, - it īpaši, runājot par veselības jomu, veselības saglabāšanas jomu. Varbūt kāds atceras Saeimas debates, kur bija runa par to, ka vajadzētu paaugstināt vecumu, no kura jaunieši varētu iegādāties alkoholiskos dzērienus, no 18 gadu vecuma uz 21 gada vecumu. Pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas jūs šodien nevarat iegādāties pat alus pudeli. Tas ir ierobežojums - neapšaubāmi tiesību ierobežojums, jo nodarboties ar citu... precēties jūs vēl varat.

Otra lieta ir par lēmumu, vispār - lēmuma pamatotību. Savulaik valdība, pieņemot lēmumu par hokeja čempionāta rīkošanu Latvijā, jau uzņēmusies pilnu atbildību, ne dalītu, kā tas bija līdz pagājušā gada augustam... bet, jau pandēmijai pilnā sparā ejot, pieņemot lēmumu par pilnu atbildību, uzņemot pasaules hokeja čempionātu... Līdz ar to vajadzēja domāt arī par tām sekām, kas izriet no tā lēmuma. Vajadzēja domāt.

Trešais. Par to, kāda varētu būt valdības rīcība pēc šā lēmuma pieņemšanas Saeimā, ja tas būs pieņemts. Valdība var liberalizēt šo lēmuma projektu... pašu lēmumu, jo šeit nav runa par to, ka dots uzdevums piepildīt "Arēnu Rīga" ar 10 tūkstošiem skatītāju. Šeit var noņemt visus tos ierobežojumus - par vakcināciju, par pārslimošanu un tā tālāk... ierobežojot apmeklētāju skaitu.

Kāpēc neviens neuzdod jautājumu, ka... Ieejot lielveikalā pēc pārtikas, jums neviens neprasa vakcinācijas izziņu vai... neviens neprasa par to, vai jūs esat slimojis vai neesat slimojis ar kovidu. Tur ir runa tikai par to, cik cilvēku var vienlaikus apmeklēt attiecīgo platību. Līdz ar to arī šeit varētu būt attiecīgs lēmums, noņemot arī to prasību... Es domāju, ka neviens no iesniedzējiem neiebildīs, ja tas lēmums būs liberalizēts no valdības puses... Bet - vienīgi vajadzētu dabīgi pieiet pie šīs lietas, atbildīgi, domājot arī par sekām.

Taču es aicinātu atbalstīt šo lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Anitai Muižniecei. *(Pauze.)*

Mēs jūs nedzirdam, Muižnieces kundze.

A. Muižniece (JK).

Dzirdat?

Sēdes vadītāja. Dzird, jā.

A. Muižniece. Jā, paldies.

Labdien, cienījamie kolēģi! Es arī nebiju plānojusi piedalīties šajās debatēs, taču, noklausoties Veselības ministrijas parlamentārā sekretāra Dūrīša kunga runu, pieteicos. Ir jāpasaka tas, ko es domāju.

Pirmais. Lēmuma projektu, šķiet, Dūrīša kungs ir bijis par slinku izlasīt. Tur, balts uz melna, ir rakstīts... lēmuma projektā ir minēts... tātad šī atļauja piedalīties skatītājiem pasaules čempionātā hokejā... Mēs runājam par vakcinētiem un pilnu imunitāti ieguvušiem cilvēkiem vai jau kovidinfekciju pārslimojušiem. Mēs nevienā brīdī neesam pieminējuši testus.

Un tad man ir tādi loģiski jautājumi. Vai ar savu uzstāšanos Dūrīša kungs tikko apgalvoja, ka šīs potes nebija vajadzīgas, ka mēs joprojām turpināsim šābrīža dzīvesveidu arī tad, kad būs vakcinēti, nu, vismaz 80 procenti cilvēku? Kā mēs identificēsim vakcinācijas faktu? Tikai gaidīsim uz Eiropas vienoto sistēmu? Tad, *sorry*, priekš kam mums *manavakcina.lv*, priekš kam ir e-veselība, priekš kam, es atvainojos, šī kartīte...? Dūrīša kungs, vai tiešām nevaram identificēt vai tomēr negribam? Kāpēc cilvēki nepaspēs iegūt imunitāti pēc vakcinācijas?

Vai ir jāatgādina, ka tas ir noticis tāpēc, ka Veselības ministrija bija izdarījusi visu, lai Latvija iepirktu pietiekamu daudzumu vakcīnu? Vai tāpēc, Dūrīša kungs?

Es domāju, ka mēs varam, protams, biedēt un ka ir jābūt ļoti piesardzīgiem, bet ir jābūt saprātam - saprātam lēmumos un saprātam, kas balstīts loģikā.

Nelieciet, Dūrīša kungs, paši sevi spīlēs, jo šķiet, ka sākusies ir kaut kāda šizofrēniska ievirze: no vienas puses, Veselības ministrija... jūs tajā skaitā... nemitīgi aicināt cilvēkus vakcinēties, lai pēc iespējas agrāk mēs atgrieztos normālā dzīvē, kamēr, no otras puses, ir darīts viss, lai tas nenotiktu.

Nu tas ir vienreiz jāizbeidz, un šis būs viens labs... mazs, bet labs solis, ar ko sākt.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Karinai Sprūdei.

K. Sprūde (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Labvakar, kolēģi! Es šodien gribētu palūgt... ne tikai palūgt... es vēlos palūgt kolēģus nekādā gadījumā neatbalstīt šo likumprojektu, nekādā gadījumā neatbalstīt diskrimināciju, neskatoties uz to, ka kāds vēlas to pasniegt par pozitīvu diskrimināciju.

Jā, piekrītu, ka mūsu komandai ir vajadzīgs atbalsts - nav žēl! -, bet, ja šodien aizliegsim nevakcinētām personām apmeklēt hokeja čempionātu, tā būs milzīga kļūda, tas būs pirmais solis, kas sadalīs sabiedrību.

Mums iepriekšējos gados cilvēkus katrās vēlēšanās - katrās pašvaldību vēlēšanās, katrās Saeimas vēlēšanās - dalīja pēc tautības, pēc valodas prasmes, biedēja, ka atnāks krievvalodīgie vai vēl kaut kāds neaptverams zvērs... Tagad sabiedrību biedē ar vīrusu un tiek dalīta sabiedrība. Un ar kādu mērķi? Manuprāt, tikai ar ekonomisku mērķi. Tā bija iepriekšējos gados.

Runājot par atbildību un mirstību, - vai kāds seko statistikai? Kas notiek ar cilvēkiem, no kādām slimībām viņi cieš un mirst? Piemēram, no audzējiem mirst vairāk nekā no kovida katru mēnesi. Kāpēc mēs neceļam trauksmi? Kāpēc neieplūda finanses citu slimību ārstēšanai? Es aicinu nemoralizēt, kurš uzņemas atbildību par cilvēkiem, kuri pārslimoja kovidu.

Paskaidrojiet man, kāpēc... Vēzi pārslimojušiem cilvēkiem tiek piešķirta invaliditāte, un cilvēks tiek pieskatīts apmēram divus gadus, lai nerodas metastāzes. Bet kā notiek ar kovidu pārslimojušiem cilvēkiem? Viņiem slimības lapu aizver telefoniski, un viss kārtībā. Tik bīstams tas ir! 10., 14. dienā - telefonsaruna ar ģimenes ārstu. Ja tev nav simptomu, tev aizver darbnespējas lapu. Un tik bīstams tas ir! Nav dīvaini? Nevajag biedēt cilvēkus ar nāvi! Nevajag salīdzināt poti pret kovidu ar poti pret, piemēram, stingumkrampjiem vai pret vēl kādām citām slimībām, jo tām potēm bija izietas visas izmēģinājumu fāzes, visas pārbaudes!

Un par pilnajām palātām. Pastāstiet cilvēkiem, kas ir tie cilvēki, kuri aizpilda slimnīcu palātas! Vai varētu būt tā, ka tie ir cilvēki ar hroniskām slimībām - tā dēļ, ka mēs veselu gadu ierobežojam cilvēkus? Biedējām un prasījām distancēties, neiziet ārā, sēdēt mājās, nestaigāt, neapmeklēt dabas takas. Lūk, kādas sekas ir tam, ko jūs izdarījāt! Un tagad mēs runājam par to, ka palātas ir pilnas... Un, kad ar kādām slimībām, ar kādām pamatslimībām, cilvēki nonāk slimnīcā, pēkšņi pēc tam parādās, ka viņi ir arī ar kovidu saslimuši.

Kolēģi, vēl nesen kāds deputāts aizskrēja sūdzēties Mandātu, ētikas un iesniegumu komisijā par to, ka kāds iedomājās līmēt uzlīmes par restorāniem vai publiskām telpām... par to, ka kādā telpā ir aizliegts ienākt cilvēkiem ar netradicionālu seksuālo orientāciju. Nu bija haoss: kā tā var šķirot cilvēkus?! Bet ar ko mēs tagad nodarbojamies? Mēs tiešām šķirojam un sadalām cilvēkus un sabiedrību.

Vieniem - vakcinētajiem - mēs atļausim apmeklēt hokeja čempionātu, nevakcinētie lai sēž mājās. Tikai medicīnisku manipulāciju dēļ... Pēc tam - pēc reliģiskās... Es atvainojos...

Es aicinu kolēģus neatbalstīt šo likumprojektu, jo tas būs pirmais solis, lai diskriminētu cilvēkus un sašķeltu sabiedrību.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ērikam Pucenam.

Ē. Pucens (KPV LV).

Labvakar, kolēģi! Nu, es pats personīgi... es neesmu par vakcīnām, bet es arī neesmu pret vakcīnām. Tā ir katra cilvēka brīva izvēle, vai viņš grib vakcinēties vai negrib, un katrs pieņem personīgu lēmumu. Taču, es domāju, šis lēmuma projekts - nu, šīs ir tikai sekas... šīs ir sekas ilgstošai bezdarbībai.

Mēs zinām, ka ir tāda Operatīvās vadības grupa, kura strādā, bet, man liekas, viņi nestrādā. Viņi, tie pārgudrie, tur sanāk, un tad viņi tur spriež, bet, man liekas, viņi spriež, kā neko nedarīt.

Es esmu vispār satraukts par to... par visu kopumā. Par Latvijas sportu. Kāds būs Latvijas čempionāts autokrosā? Kāds būs Latvijas čempionāts motokrosā? Mēs šeit runājam par pasaules čempionātu. Es uzskatu, ka tur ir jābūt cilvēkiem, kuri ir vakcinējušies vai kuri ir pārslimojuši. Ja viņi var uzrādīt šos dokumentus, tad viņi ir tiesīgi apmeklēt.

Mēs skatāmies - Rīgas sabiedriskajā transportā cilvēki ir saspiedušies... cilvēki saspiedušies brauc... Bet kāpēc mēs nevaram arēnā...? Kāpēc mēs nevaram cilvēkus ielaist arēnā, kur viņi būs izkliedēti un varēs skatīties un atbalstīt hokeju? Un arī tie cilvēki, tie līdzjutēji, kuri ieradīsies no ārvalstīm, - viņi tomēr atnesīs... dos kaut kādu pienesumu mūsu restorāniem, mūsu āra terasēm; cilvēki šeit pavadīs laiku.

Man liekas, ļoti tuvredzīgi ir tas, ko mēs tagad... Es patiešām atbalstu šo lēmuma projektu, un šis ir maziņš solis uz priekšu, bet es aicinu kolēģus arī no Jaunās konservatīvās partijas: nākamnedēļ ķeramies klāt pie darba, jo mēs redzam, ka neviens nerisina jautājumu par Latvijas sportu! Jautājums nerisinās, darbs uz priekšu neiet, un tāpēc mums šā jautājuma risināšana ir jāņem savās rokās un jāatrod veids, kādā čempionāti, Latvijas čempionāti, varēs notikt ārā; mums ir jādomā, kā rudenī notiks Latvijas čempionāti telpās, jo nekur jau kovids nepazudīs. Nekur jau nepazudīs! Un ne jau tikai profesionālie sportisti grib sportot; grib arī tie, kuri ar sportu nodarbojas amatieru līmenī, - viņi grib spēlēt sava novada, rajona čempionātā, viņi grib sevi attīstīt un pilnveidot, nevis tikai gaidīt.

Es domāju, šis lēmuma projekts, kas ir iesniegts, ir ļoti atbalstāms, bet tās ir tikai sekas tai bezdarbībai, kas ir bijusi līdz šim. Mēs zinām, ka par pasaules čempionātu jau sen bija nolemts, bet nekāda... nē, nav pat bijis apspriests jautājums par kaut kādu drošu protokolu, kā skatītāji varēs skatīties. Tā ka es atbalstu - un mana frakcija arī atbalstīs! - šo lēmuma projektu. Es ceru, ka cilvēki varēs doties uz pasaules čempionātu hokejā un to vērot klātienē un atbalstīt mūsu komandu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Reinim Znotiņam.

R. Znotiņš (JK).

Cienījamā Saeimas priekšsēdētāja! Godātie kolēģi! Tas, kā šajā diskusijā trūkst, - nu, tāda vēsturiska izklāsta, kā līdz šim ir notikušas diskusijas par to, vai varētu atļaut klātienes apmeklējumu šajā pasaules čempionātā vai nevarētu. Arī pēc deputātu komentāriem... ir dzirdams, ka daļa to ir palaidusi garām... Tāpēc es uzskatu to par savu pienākumu - tomēr ieskicēt, kā šīs diskusijas līdz šim ir risinājušās.

Sākšu ar to, ka Izglītības un zinātnes ministrija un Latvijas Hokeja federācija jau praktiski divus mēnešus... divus mēnešus konsultējas ar Veselības ministriju, ar OVG un citiem iesaistītajiem, mēģinot meklēt šo drošo protokolu, drošo veidu, kā to var darīt, - prezentēja visdažādākās iespējas, sākot ar to, ka arēnā varētu laist... piemēram, "Arēnā Rīga" varētu laist iekšā skatītājus pa 16 dažādām ieejām, sākot ar to, ka tas varētu būt atļauts tikai gan vakcinētiem, gan pārslimojušiem cilvēkiem, kuri - vēl papildus tam visam - būtu veikuši arī testu vismaz 48 stundas pirms tam. Tātad - ja tu esi pārslimojis vai esi vakcinējies un ja vēl 48 stundas pirms tam tu esi uztaisījis testu. Arī šāds variants ir piedāvāts. Ir piedāvāti dažādi varianti. Un arī Veselības ministrija un Veselības ministrijas eksperti epidemiologi nav bijuši pilnībā noraidoši attiecībā uz šīm idejām.

Tas, kas izraisīja to, ka mēs esam nonākuši līdz šai Saeimas diskusijai un iesnieguši šos likumprojektus, un savākuši šos daudzos parakstus, un sasaukuši šo kārtējo sēdi, - tā ir tā absolūtā ignorance no Ministru kabineta vadītāja puses un savā ziņā arī no Veselības ministrijas puses: negribēja nemaz iekļaut šo likumprojektu un šo diskusiju Ministru kabineta darba kārtībā.

Un tagad tāda, nu, laikam filozofiska atkāpe. Šeit vienkārši ir jāskatās, kā Ministru kabinets skatās uz šiem jautājumiem un vai Ministru kabinets izvēlas, teiksim, vadīt riskus vai tā pieeja ir vienkārši tāda - neuzņemties riskus un cerēt, ka tas viss pāries; cerēt, ka kovida laiku mēs kaut kā pārvarēsim un, par spīti tam, ka sola, ka tas nebeigsies šajā gadā vai varbūt pat nākamajā, vienkārši neko neatļausim, neuzņemsimies risku, un tad nebūsim acīmredzot arī... kāds domā, ka tad nebūsim politiski atbildīgi par to, kas notiks vai nenotiks.

Manuprāt, tai pieejai tomēr ir jābūt citādākai, un to mēs... redzam arī, ka lielākā daļa Saeimas tā uzskata. Tai pieejai jābūt tādai, kas... tādai, lai tomēr šos riskus vērtē, izsver un saprot, kā droši ilgtermiņā ar tiem sadzīvot, nevis iebāž galvu smiltīs vai noliek galvu uz smiltīm, kā to dara strauss, un izliekas, ka nekas apkārt nenotiek.

Un šeit nu jāatsaucas - vienkārši nevar neatsaukties! - uz to, ko teica Dūrīša kungs par to, kāpēc tad galu galā nenotiek... teiksim, skolās... nenotika tik ilgi mācības. Dūrīša kungs, es jums ieteiktu iepazīties... Mēs tiešām no Izglītības un zinātnes ministrijas puses ļoti aktīvi monitorējam - praktiski katru nedēļu - datus par to, kā notiek šīs mācības citās Eiropas Savienības valstīs. Lielākajā daļā Eiropas Savienības valstu, vismaz 16 valstīs vai 18 valstīs (kā kurā brīdī), vismaz mazajām klasēm mācības notiek klātienē. Arī valstīs ar lielāku saslimstības rādītāju nekā Latvijā. Un arī valstīs ar mazāku saslimstības rādītāju nekā Latvijā. Tātad visā valstu spektrā.

Un ko šis grafiks mums pastāsta? Ko šī statistika mums pastāsta? Tā mums pastāsta, ka šī ir politiska izšķiršanās. Šī ir politiska izšķiršanās - par to, vai laist bērnus uz skolu un menedžēt šos riskus jeb vadīt šos riskus, izvietot galdus ik pa diviem metriem, ja vajadzīgs, nēsāt maskas, bet tomēr dot šo iespēju mācīties un pilnvērtīgi iegūt zināšanas. Vai arī izlemt, ka nekas no tā nav vajadzīgs, labāk uzņemties mazāk riskus un cerēt, ka tad mūsu politiskā atbildība vai kāda konkrēta indivīda politiskā atbildība būs mazāka, jo mēs taču visu esam aizlieguši.

Šeit man ir vēl viens piemērs, ko minēt, - tieši par sporta jomu. Tas piemērs ir Amerikas Savienotās Valstis, kur... es ceru, ka neviens nenoliegs, ka tur ir pietiekami spēcīgi epidemiologi un pietiekami saprātīga sabiedrība. Un atsaukšos uz šā gada... nu, 2020. gada oktobri. Jau no 2020. gada oktobra Amerikas Savienotajās Valstīs... Nacionālajā basketbola līgā... gandrīz visos Amerikas štatos... es negribu teikt, ka visos, bet man šķiet, ka visos... es neesmu pārbaudījis, bet, cik ir redzēts, praktiski visos notiek basketbola spēles ar skatītājiem klātienē. Jā, šie skatītāji valkā maskas. Jā, šie skatītāji sēž divu metru attālumā no citiem skatītājiem. Jā, arēnas piepildījums ir līdz 15 procentiem, un, starp citu, tas ir tieši tas, ko Izglītības un zinātnes

ministrija piedāvāja, - maksimālais arēnas piepildījums... maksimālais - līdz 15 procentiem no kopējās ietilpības.

Tātad - vai tiešām amerikāņu epidemiologi un amerikāņu lēmēji ir mazāk spējīgi, mazāk prātīgi? Vai viņi izvēlas teikt, ka tas nevar notikt, vai viņi tomēr izvēlas vadīt šos riskus? Viņi izvēlas meklēt veidus, kā tas tomēr ir iespējams, jo saprot, ka ar šo epidēmiju ir jādzīvo kopā ilgtermiņā. Šīs ir tās izvēles, kuras mums ik pa laikam ir jāizdara.

Un man tiešām ir žēl, ka ir nonākts līdz tam, ka Ministru kabinetā... Zinot, cik būtisks un cik neviennozīmīgs ir šis jautājums - vadīt šos riskus vai atteikties no jebkādu risku uzņemšanās -, Ministru prezidents izvēlējās pat neiekļaut to diskusijā. Zinot, ka, iespējams, pat lielākā daļa ministru Ministru kabinetā ir atbalstoši, viņš izvēlējās tomēr neiekļaut pat diskusijā šo tematu! Manuprāt, tā jau ir... tā ir tāda, nu, diezgan liela arogance un diezgan liela tāda, nu, vēlme, jāsaka, vienpersoniski vai caur OVG - šo ekspertu grupu, kuru pārsvarā vada ierēdņi un kurā pārsvarā strādā ierēdņi, - mēģināt kontrolēt šos procesus tādā veidā, ka nevis Ministru kabinets kopumā pieņem šos lēmumus, bet praktiski Ministru prezidentam ir vienpersoniska izvēles iespēja neskatīt jautājumu. Tas nav pieņemami.

Manuprāt, šie riski ir jāvada. Mums ir jāskatās ilgtermiņā. Mēs esam parādījuši - dažādos veidos, ar dažādiem piegājieniem -, ka mēs spējam izdomāt, kā šos riskus labi vadīt. Arī Ministru kabinets ir pieņēmis daudzus labus lēmumus šajā ziņā - kā atvērt kaut kādas lietas un vadīt šos riskus (protams, ievērojot epidemioloģiskās prasības), un tā tālāk. Tas būtu jādara arī šeit. Un mēs nevaram ignorēt tik būtisku jautājumu tomēr... Latvijas sabiedrībai tik būtisku. Mēs nevaram izlikties, ka viss... un savu lēmumu pieņemšanu aizstāt ar epidemiologu viedokli. Mums ir jāskatās reālistiski, mums ir jāmenedžē, jāizsver ieguvumi un zaudējumi... iespējamie.

Mums ir jāsaprot - ja cilvēki ir vakcinēti, ir vēl taisījuši testus... un ja viņi stāv ar maskām arēnā un tā aizpildīta nepilnā kapacitātē - līdz 15 procentiem, piemēram, nu, tad tomēr... vai tiešām šie riski ir tik lieli? Vai tiešām citās attīstītajās Rietumeiropas valstīs, kur šādā veidā pasākumi tiek organizēti... vai tiešām viņi ir nesaprātīgi cilvēki? Vai tiešām?

Oktobrī... Šobrīd ASV ir 50 procenti savakcinēto vai pat drusku vairāk... Oktobrī to bija stipri, stipri mazāk, tā bija stipri mazāka sabiedrības daļa. Tomēr tur atrada veidus, kā šo visu darīt.

Es aicinu skatīties ilgtermiņā, neaizrauties ar tādu... nu, jāsaka, populistisku novelšanu: ārprāts, ārprāts, tagad mēs... tikko mēs jebko izdarīsim, jebko atvērsim vai jebkuru risku vadīsim, tā būs nezin kāds ārprāts! Kādas šausmas notiks! Nu, tā gluži nav. Mums ir jāskatās ilgtermiņā un attiecīgi arī jārīkojas.

Tieši šā iemesla dēļ es aicināšu atbalstīt šodien šo lēmuma projektu - lai mēs turpinātu šo diskusiju.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Regīnai Ločmelei.

R. Ločmele (SASKAŅA).

Labvakar, kolēģi! Es tāpat kā mani kolēģi... šovakar atbalstīsim šo lēmuma projektu. Atbalstīsim tāpēc, ka tur ir trīs ļoti svarīgi argumenti, kuru līdz šim diemžēl nebija Ministru kabineta lēmumos attiecībā uz pandēmijas pārvarēšanu. Proti, šajā lēmuma projektā, kuru mēs tagad

atbalstīsim, ir gan zinātniskais pamatojums, gan veselais saprāts, gan arī, lai cik dīvaini tas būtu, profesionālais menedžments. Beidzot - profesionālais menedžments!

Jūs man piedodiet, Dūrīša kungs, bet jūsu retorika un argumenti... vairākas vietas tur ir tādas, kas tiešām neiztur kritiku. Pirmām kārtām. Absolūti loģiski Muižnieces kundze jums norādīja uz to, ka jums vajadzēja pārlasīt likumprojekta tekstu, pirms lietot tādu argumentu, ka, lūk, imunitāte pēc potes, piemēram, *Pfizer*, *Moderna*, iestājas piecpadsmitajā dienā. Šis moments ir iekļauts attiecīgajā likumprojektā, un tāpēc arī runāju par to, ka tam ir zinātniskais pamatojums.

Vēl viens arguments - par atbildību. Vai deputāti, kuri balsos "par", ir vai nav gatavi uzņemties atbildību par to, cik cilvēku pēc tam inficēsies? Es domāju, Dūrīša kungs, jums, tāpat kā visam Kariņa kunga vadītajam Ministru kabinetam, ir jāaizdomājas par savu atbildību.

Cik cilvēku ir saslimuši, tāpēc ka jūs laikus neiepirkāt un nepietiekamā daudzumā iepirkāt vakcīnas? Kas par to atbildēs? Vai jūs jau saskaitījāt, cik cilvēku ir inficējušies un cik cilvēku ir nomiruši?

Dūrīša kungs! Es domāju, visam Ministru kabinetam ir jādomā arī par jaunu izaicinājumu. Proti, es prognozēju, ka Ministru kabinetam būs ļoti grūti pieņemt kaut kādus praktiskus lēmumus sakarā ar lēmuma projektu, kurš šodien tiks atbalstīts, jo, lai īstenotu to, būs nepieciešams nodrošināt visiem vakcinētajiem cilvēkiem dokumentus.

Es esmu vakcinējusies... un esmu pat atradusi mājās savu potēšanas pasi... Rekur, ir ieraksts, kur... ar zīmoga veidu... ir ierakstīts tikai viens - datums. Man ir vēl viens it kā dokuments - tāds papīra gabaliņš, kur arī... zīmoga veidā... tikai datums, un ir uzlīme. Un man ir jautājums: vai tas ir dokuments? Vai to var uzskatīt par dokumentu, kas apliecina, ka es esmu vakcinējusies? Kāpēc šā ieraksta joprojām nav manā e-veselībā, un kāpēc man pašai ir jāinformē savs ģimenes ārsts par to, ka es esmu vakcinējusies, pa tālruni?

Tas ir galvenais izaicinājums. Kāpēc pēc vairāku mēnešu vakcinēšanas procesa mums joprojām nav izstrādāta procedūra, kā apliecināt vakcinēšanas faktu cilvēkiem? Tāpēc man ir jautājums - vai Ministru kabinets būs spējīgs īstenot to normu, kura šodien varētu būt pieņemta?

Neskatoties uz to visu, es noteikti atbalstīšu šo lēmuma projektu, jo... Vai zināt, kas tajā - līdz ar zinātnisko pamatojumu, veselā saprāta elementu un profesionālu menedžmentu - beidzot ir? Pirmām kārtām tur ir pierādījums tam, ka pozīcija un opozīcija Saeimā, šajā nelaimīgajā 13. Saeimā, var sadarboties - tad, kad saliek kopā prātus normāli, veseli... es domāju, prātā veseli cilvēki.

Un pats galvenais - šajā lēmuma projektā beidzot ir optimisms. Pirmais bija par terasēm, tagad ir otrais... Ir optimisms un cerība, kuru varētu mēs nodot arī Latvijas tautai, - par to, ka šis ieilgušais Venēcijas karnevāls kādreiz beigsies arī mūsu valstī.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Ļubovai Švecovai.

Ļ. Švecova (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Paldies. Labvakar, kolēģi! Es neatbalstīšu šo lēmuma projektu, un arī pārējos kolēģus lūdzu to neatbalstīt. Kāpēc? Tāpēc, ka mums jau tagad sabiedrība ir sadalīta un nav vienota daudzos jautājumos. Vakcinētie un nevakcinētie; tie, kas drīkstēs, un tie, kas nedrīkstēs skatīties hokeja

čempionātu klātienē, - tas ir vēl viens veids, kā sadalīt sabiedrību, kā to šķelt un kā diskriminēt noteiktu sabiedrības grupu. Tas, manuprāt, nav pieļaujami.

Mani ļoti izbrīna, ka šo priekšlikumu piedāvāja Jaunā konservatīvā partija, kuras pārraudzībā atrodas Izglītības un zinātnes ministrija un kuras *(Skaņas defekts.)*... bērnu sports un bērnu sporta nodarbības, gan profesionālās, gan arī... izglītības... interešu izglītības joma.

Mēs ļoti labi zinām, ka vairākas reizes Saeimas deputāti bija pievērsuši uzmanību... un bija arī pieņemts lēmums, ka, ievērojot veselības drošības protokolu, kuru izstrādāja pašas sporta organizācijas, bērnu un jauniešu... Tas netika atļauts, un tas vēl aizvien netiek nodrošināts.

Bērni un viņu vecāki vēl aizvien ir neizpratnē, vai notiks bērnu nometņu nodarbības, sporta nodarbības vai nenotiks *(Nav saklausāms.)*... Vēl arvien nav skaidra situācija *(Nav saklausāms.)*... Un tas viss notiek, ņemot vērā arī satraucošos un pat kliedzošos faktus attiecībā uz psiholoģisko veselību un bērnu emocionālo un mentālo stāvokli... ņemot vērā attālinātās mācības.

Kolēģi! Ja izglītības jomā bērniem ir ierobežojumi, tad kāpēc pieaugušo spēļmantiņas tiek risinātas ārkārtas situācijā... un vēl tādā veidā - ar tādu lēmuma projektu un plus vēl - diskriminējot citus iedzīvotājus, dalot viņus grupās?

Es neatbalstu šo projektu un lūdzu arī padomāt tos, kas atbalstīs, par sekām un par to, ka tas nav *(Nav saklausāms.)*... svarīgi atrisināt virkni citu problēmu un jautājumu, un *(Nav saklausāms.)*... profesionālo menedžmentu...

Te gan pievienošos Dūrīša kungam, ka... Visticamāk, runa ir par faktiski zemiem reitingiem pirms valdības atlaišanas un vēlēšanos izpatikt hokeja faniem, bet hokeja fani ir gan tie, kas vēlas vakcinēties, gan arī tie, kas atturas vai nevēlas to darīt.

Šis lēmuma projekts ir tieši tāds dokuments, kas sadala sabiedrību vēl vairāk un, visticamāk, nodarīs kaitējumu gan kopējai atmosfērai, gan arī kopējai veselības situācijai valstī.

Neatbalstu un lūdzu arī kolēģus neatbalstīt šo lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivaram Zariņam.

I. Zariņš (SASKAŅA).

Labvakar visiem! Es nebiju domājis ne tikai uzstāties šinīs debatēs, es vispār nebiju domājis piedalīties šinī vakara šovā, jo es nemaz nezināju, ka tāds būs, bet, nu, tā kā tas notiek, nevaru nepaust savu viedokli par notiekošo.

Pirmām kārtām man jau ir gandarījums dzirdēt, ka koalīcijas kolēģi beidzot sāk adekvāti novērtēt savas valdības rīcībspēju.

Reflektējot uz to, kas ir bezatbildīgi, tad vislielākā bezatbildība ir uzņemties varu, bet nespēt pieņemt atbildīgus un adekvātus lēmumus. Tas ir maksimāli liekulīgi un nožēlojami - šādu rīcību pašlaik pasniegt kā atbildīgu, jo, redziet, mēs nekādus lēmumus neesam pieņēmuši. Tā ir klasiskā nīkuļu domāšana. Izaicinājumu priekšā... Viņi nevis risina šos izaicinājumus, bet domā, kā no tiem aizmukt, kā mukt projām no riskiem, nevis kā vadīt riskus.

Pagaidām diemžēl no koalīcijas kolēģiem es dzirdu tikai runāšanu par risku vadību, nevis to, kā jūs to reāli darīsiet, nemaz nerunājot par to, ka jūs sākat to reāli darīt. Ja šī jūsu valdība nav uz to spējīga... kā es saprotu, jūs pamazām līdz šādai atklāsmei paši jau nonākat, tad nomainiet to, nevis turpiniet žēloties viens par otru un turpiniet graut tautas uzticību valsts varai, jo šodien šeit tiek demonstrēta ne tikai šīs varas bezatbildība un nespēja, bet nu jau arī šizofrēnija, reāla šizofrēnija. Proti, no vienas puses, šī vara izmisīgi un nemākulīgi mēģina pierunāt sabiedrību vakcinēties, no otras puses, tanī pašā laikā tā pati ar savu rīcību, spriedumiem un lēmumiem noliedz šīs vakcinācijas jēgu. Rezultātā jūs pelnīti saņemat aizvien lielāku sabiedrības nihilismu un apātiju. Un tā ir pamatota, tā ir reāli pamatota. Jūs paši to esat nopelnījuši un paši to esat radījuši, nevis... kā jūs mēģināt to pasniegt, neapzinīgā sabiedrība.

Jūs esat kā slikti jātnieki uz zirga, kuri šķēršļu priekšā nevis domā, kā tos pārvarēt, bet domā, kā nenokrist no zirga, un tāpēc savelk grožus maksimāli, cik vien var, cieši, tā, ka zirgam vispār nav iespējams pārvarēt tos šķēršļus. Rezultātā, pateicoties jūsu neadekvātajiem centieniem it kā paglābt sabiedrību no kovida infekcijas riskiem, jūs esat radījuši daudz lielākas sistēmiskas problēmas. Tās reāli samilst, kļūst aizvien lielākas. Un, iespējams, jūs tās neredzat, jo jūs gandrīz vispār neko neredzat un maz ko spējat saprast un salikt sistēmiski, jēdzīgi kaut kādus secinājumus.

Taču es jums... ko ieteiktu izdarīt, lai jūs aizdomātos, - pamēģiniet paskaitīt, cik cilvēku ir aizgājuši bojā, izdarījuši pašnāvības tā dēļ, ko jūs esat izdarījuši jau tagad. Cik cilvēku mirst no citām slimībām, tāpēc ka jūs vienkārši esat savilkuši grožus vienā vietā, nespējot atrisināt šo situāciju adekvāti. Es domāju, ka drīz šādu cilvēku būs vairāk nekā to cilvēku, kas ir nomiruši no kovida. Tas tāds mazs... tikai refleksija uz debatēm par atbildību un bezatbildību.

Es domāju, ka šodien mēs, Saeimas opozīcija, nodrošināsim balsis, bez kurām šis lēmums nebūtu iespējams... nebūtu iespējams to pieņemt, lai gan mēs labi zinām, ka pēc tam kāda viena partija to pasniegs tieši kā savu panākumu, līdzīgi kā tas bija ar terasēm, lai gan, pateicoties tieši opozīcijai, tika sagatavota kovida likuma grozījumiem vajadzīgā redakcija un tieši opozīcija bija tā, kura iniciēja šādu grozījumu apspriešanu Saeimā, un, pateicoties tieši opozīcijas piedāvātajai gudrajai balsošanas stratēģijai par šiem priekšlikumiem, izdevās panākt vajadzīgo atbalstu. Tāpēc tagad terases ir atvērtas.

Līdzīgi arī šajā gadījumā. Ja lēmuma projekta virzītājiem būtu bijis... Nu, es uzskatu, ka lēmuma projekta virzītājiem būtu bijis noderīgi vispirms to apspriest un vienoties par to ar opozīciju, pirms virzīt to apstiprināšanai, jo mums objektīvi ir daudz lielāka pieredze, kā šādus lēmumus gatavot un kā virzīt tos, lai būtu kvalitatīvs rezultāts, jo mēs atšķirībā no jums, koalīcijas kolēģi, atvainojiet, visu šo laiku esam reāli strādājuši Saeimā, nevis vienkārši paklausīgi sēdējuši un kalpojuši par balsošanas pogām koalīcijas padomes lēmumu legalizēšanai, kā tas ir jādara jums. Dotajā gadījumā jums vismaz žetons par uzņēmību un vēlmi sākt strādāt kā reālai lēmējvarai. Mēs to novērtējam un atbalstīsim jūs, nevis... ka jūs varat būt tikai par balsošanas pogām.

Taču, ja jūs būtu laikus ar mums pakonsultējušies, pirms jūs virzāt šo lēmuma projektu, mēs jums būtu palīdzējuši sagatavot šo lēmuma projektu tādu, kas nebūtu sabiedrības daļu diskriminējošs, jo tagad šis lēmums attieksies tikai uz ļoti šauru sabiedrības daļu, kā jau opozīcijas kolēģi jums to pamatoti norādīja. Turklāt mēs būtu jums palīdzējuši sagatavot tādu lēmuma projektu, kas tiktu reāli īstenots, jo... mums nav pārliecības dotajā gadījumā par šo jūsu azotē sagatavoto lēmuma projektu. Tādas pārliecības mums nav. Kāpēc? Piemēram, ja jūs savā lēmuma projektā esat ierakstījuši, ka tajā paredzētā iespēja varēs tikt īstenota tikai Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, tad, zinot šīs valdības rīcībspēju, jūs šo valdības izstrādāto kārtību, visdrīzāk, sagaidīsiet akurāt uz čempionāta beigām. Vārdu sakot, visdrīzāk nesagaidīsiet vispār.

Te jau pieminēja OIK. Ļoti līdzīga, analoģiska situācija. Jau pagājušā gada sākumā mēs pieņēmām grozījumus likumā, kuri paredzēja šai valdībai, kura bija solījusi cīnīties ar OIK afēru, izstrādāt konkrētus Ministru kabineta noteikumus, kārtību, konkrētu kārtību, kā tiks pārrēķināti... kā šī pārkompensācija tiks pārrēķināta... un novērsta šī pārkompensācija, ņemot vērā visus tos miljonus, kas nav ņemti vērā līdz šim. Tas bija jāizdara jau pagājušā gada augustā. Valdība joprojām to nav izdarījusi. Tas vienkārši kā piemērs, lai jūs saprastu, ar ko jums ir darīšana un kā būtu bijis jārīkojas.

Skumji, protams, ir tas, ka šāda atklāsme par valdības rīcībspēju koalīcijas kolēģiem ir atnākusi tikai tagad, jo mēs valdības impotences, nespējas pieņemt atbildīgus un pamatotus lēmumus dēļ Latvijā esam palaiduši garām lielisku iespēju, patiesībā daudz iespēju, ko mēs varējām īstenot, pateicoties šim hokeja čempionātam. Pirmām kārtām izstrādāt un aprobēt masveida pasākumiem - tai skaitā starptautiskiem masveida pasākumiem - drošības protokolu, kā tādus šeit varētu īstenot. Turklāt nevis paši dārgi apmaksātu katru šādu kovida pasākumu, kā to dara šī valdība ar katru kovida pasākumu, bet uz citu valstu rēķina izveidotu principus, kā varētu šeit ierasties cilvēki, cik viņiem daudz būtu par ko jāmaksā, atlidojot, veicot transfēru uz viesnīcām, dzīvojot viesnīcās, pārvietojoties uz šo pasākumu, atrodoties šajā pasākumā, - to visu mēs varējām izstrādāt, izmēģināt un likt kādam par to samaksāt, uztaisīt lielisku *know-how*, varbūt visai pasaulei noderīgu. Kā nīkuļi mēs esam palaiduši garām šo iespēju. Ja šeit būtu cilvēki ar kaut mazāko uzņēmību, kaut mazāko sapratni, kaut jelkad būtu dzīvē pieņēmuši kādu atbildīgu lēmumu, noteikti būtu izmantojuši šo iespēju. Mēs to esam palaiduši garām.

Tieši tāpat kā mēs esam palaiduši garām... pareizāk sakot, jūs, varas koalīcija, esat palaiduši garām iespēju arī cilvēkiem, mūsu pašu cilvēkiem, šeit, uz vietas, izmantot šo pasākumu klātienē, jo, kā jau tas pamatoti tika norādīts, varēja izstrādāt drošības protokolu un vadīt šos riskus. Kāpēc es to tik droši apgalvoju? Ne tikai tāpēc, ka es esmu... spēju loģiski un kritiski domāt, bet tāpēc, ka es zinu, ka ir jau reāli, praktiski piemēri, kur citās valstīs tas jau ir aprobēts, kur ir bijuši masveida pasākumi ar tūkstošiem cilvēku dalību un kā pēc izstrādātā drošības protokola tie ir bijuši... ir sanākuši gandrīz absolūti droši. No šiem tūkstošiem cilvēku gandrīz neviens pēc tam nav saslimis, un pēc tam ir veikts speciāls šo cilvēku monitorings, lai pārliecinātos, vai tas ir strādājis vai nav strādājis. Tā atkal ir iespēja, ko mēs esam palaiduši garām.

Turklāt - kas iznāk tagad nožēlojami un smieklīgi... un kā tad tie cilvēki... Tad viena no iespējām, kas tika palaista garām, vēl viena iespēja, šai valdībai ļoti svarīga iespēja, - ja cilvēki to būtu zinājuši laikus, tad daudzi būtu vakcinējušies. Tagad cilvēki pat gribēdami... tie, kuri gribēja piedalīties hokeja čempionātā (tāpēc ka, nu, šāda iespēja vakcinētajiem būs), nepaspēs iegūt imunitāti, jo viņi to nav darījuši līdz šim, nav paguvuši vakcinēties. Tā ka tas ir... vienkārši tikai daži piemēri tām iespējām, kas ir palaistas garām.

Šeit tika uzsvērts... ko es gribētu arī piezīmēt, es dzirdēju šo histērisko retoriku par to, ka tādus lēmumus nedrīkst pieņemt, tas var radīt milzīgu papildu infekcijas izplatību un kurš par to atbildēs. Tātad pretēji šiem apgalvojumiem praktiskie piemēri parāda, ka var vadīt šādus pasākumus un var nebūt šo risku.

Šeit es gribu uzdot pretēju jautājumu, nu jau ļoti pamatotu - kurš atbildēs... Es atceros, bija šī retorika par terasēm: ja tagad mēs atvērsim terases un ja šo terašu dēļ infekcijas izplatība pieaugs, vai deputāti būs gatavi atbildēt par savu lēmumu? Nu mēs redzam, ka notiek tieši tā, kā deputāti bija paredzējuši, ka patiesībā šo terašu atvēršana nepalielina infekcijas riskus, tieši otrādi - visdrīzāk, tos ir mazinājusi, jo cilvēki atrodas svaigā gaisā, vairāk kustas, stiprina imunitāti, pie galdiņiem sēž daudz drošāk, nekā viņi to darīja, kopā sēžot mašīnā vai kaut kur saspiedušies uz soliņa. Mēs redzam, ka infekcijas riski krītas. Un tad man ir pretējs jautājums Krišjānim Kariņam un viņa valdībai - vai jūs esat gatavi uzņemties atbildību par to, ka jūsu lēmumu dēļ mūsu

sabiedrība un tautsaimniecība ir nepamatoti cietusi? Ir tūkstošiem... Es domāju, ka kopā tie jau būs tūkstošiem cilvēku, kas būs aizgājuši nepamatoti bojā jūsu lēmumu dēļ, un to jau drīz varēs pierādīt ar faktiem. Miljoniem... ir simtiem, miljoniem zaudējumu nepamatoti radīti tautsaimniecībai. Vai jūs esat gatavi uzņemties par to atbildību? Tas ir tas, par ko es aicinu padomāt. Un ko es ļoti vēlētos redzēt - ka šī vara sāk pieņemt atbildīgus un pārdomātus lēmumus. Jūs nevienu savu lēmumu nespējat pamatot.

Šodien mums bija pieprasījumi, ko mēs nodevām. Es uzskatāmi ar saviem pieprasījumiem jums to pierādīšu. Mums būs arī par vakcināciju, par šīm vakcinēto identifikācijām, par to, kā šie mehānismi visi strādās, - jums būs iespēja pierādīt, ka man nav taisnība, vai arī man būs iespēja kārtējo reizi pierādīt visai sabiedrībai, ka jūs vienkārši esat mazspējīgi, nekompetenti, aroganti, savā varā pārplīsuši un neadekvāti cilvēki, kas vienkārši vairs neredz realitāti. Jūs nespējat pieņemt vispār nevienu lēmumu.

Vienīgais, ko es jums varu novēlēt, - tas, ko es daudzkārt jau esmu novēlējis, kas strādās arī šai valdībai, - bērni, mācieties fiziku! Atslēga, kā cīnīties ar šo afēru un ar kovida sērgu, slēpjas fizikas - pirmām kārtām jau fizikas - zināšanās. Zinot, kā izplatās šis vīruss, kā izplatās šī infekcija, jūs varējāt izveidot daudz pārdomātākus risinājumus, ja vien jums būtu sajēga un drosme to darīt. Līdz šim jūs to neesat spējuši nodemonstrēt. Tāpēc labākais, ko jūs varētu izdarīt, ir laikus iet mājās, jo tad jums pastāv cerība, ka nākamajai varai, vērtējot jūsu rīcību, nevajadzēs pieņemt lēmumus, kuru rezultātā jums vajadzēs sēdēt nevis Brīvības ielā, bet pavisam kādā citā vietā. Es domāju, ka diemžēl tā laikam beigās būs vienīgā iespēja, kā Latvijas sabiedrību atbrīvot no šī lāsta.

No manis tas viss.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Karinai Sprūdei otro reizi.

K. Sprūde (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Kolēģi, es nedaudz gribētu paturpināt un komentēt, ko es iepriekš dzirdēju no Znotiņa kunga un Muižnieces kundzes... un vispār par Jauno konservatīvo partiju.

Nu, neticu nevienam vārdam! Ja visi atceras, gadu atpakaļ, pagājušā gada oktobrī, - ar ko viss sākās? Mēs atcēlām brīvā telpā... dabā maratonu, un viss kārtībā. Kur bija eksperti? Kas notika pa šiem mēnešiem, jūs kļuvāt gudrāki? Tagad jūs pievēršat uzmanību, sākat uzklausīt ekspertus un... no "Arēnas Rīga"... ka tur ir 16 ieejas. Jā, tik tiešām mēs varam to organizēt, tūkstošiem apmeklētāju, un tie septiņi tūkstoši vakcinēto var apmeklēt... Dīvaina situācija, neticami!

Es vienu reizi piedalījos Sporta apakškomisijas darbā. Nu, tas ir ārprāts! Stundas laikā nevienam netika izklāstīts... iedots vārds, lai konkrēti, ar visām detaļām uzklausītu, kā treneri piedāvāja risināt to sportu. Nē, nekādu risinājumu nebija, nevienu likumprojektu pa šo laiku neiesniedza.

Ar ko nodarbojās mūsu bērni gada garumā? "Pateicoties" Šuplinskai un Znotiņa kungam, nosēdēja pie datoriem, pie ekrāniem. Par veselību domājam? Par ko mēs domājam? Divdesmit četrus metrus garš tenisa korts... un, nē, mēs nevaram organizēt darbu. Kur ir eksperti, epidemiologi... nevar sarēķināt metrus.

Tagad jūs gribat uzspiest to, ka jums parādījās kaut kāda rīcībspēja, ka jūs kļuvāt gudrāki, ka jūs rūpējaties par cilvēkiem. Man ir sajūta, varbūt jūs rūpējaties par paši savu reitingu, par pašvaldību

vēlēšanām. Tam es varbūt varētu noticēt. Par kādām rūpēm jūs runājat, ja pat tā jūsu mīļā *Re: Baltica* sagatavoja datus, piemēram, ka Igaunijā kopš šī gada sākuma ir sāktas 50 lietas par ierobežojumu pārkāpšanu - 50! No tām tikai 24 ir sodīti. Bet ar ko nodarbojas Latvijā? Ar ko nodarbojas jūsu valdība, jūsu koalīcija? Pa šiem četriem mēnešiem sākti vairāk nekā 26 tūkstoši administratīvo procesu. Ir, ar ko lepoties!

Tā ir jūsu rīcībspēja, tas ir jūsu rezultāts. Es nerunāju vienkārši par izglītības līmeni, ko jūs izdarījāt ar bērniem pa šo gadu. Tas ir kauns un jūsu atbildība. Es neticu jums, nevienam vārdam, nevienam jūsu darbam.

Un kur jūs pazaudējāt savas sarkanās līnijas? Nu, jaunie konservatīvie, pastāstiet tad, kur ir jūsu tā sarkanā līnija ar ZZS? Nē, nekāda principa, galvenais - par cilvēkiem, par sabiedrību. Politika ir politika, bet galvenais - cilvēki. Nu, divkosība man liekas. Trīs gadus mēs strādājām ar sarkanajām līnijām - nedod Dievs, principi ir vissvarīgākie, bet tagad viss kārtībā. Hokeja čempionāts. Paldies SASKAŅAI, paldies ZZS, mēs jūs mīlam, strādāsim. Un Ēriks Pucens... Jūs vēl ticat, ka nākamajā nedēļā jūs kaut ko iesniegsiet labu priekš cilvēkiem ar Jauno konservatīvo partiju, kura gribēja aizņemt jūsu ekonomikas ministra amatu? Jūs vēl ticat?

Paldies.

Aicinu neatbalstīt.

Sēdes vadītāja. Debates slēdzu.

Lūdzu zvanu! Balsosim par lēmuma projektu "Par 2021. gada pasaules čempionāta hokejā vīriešiem norisi ar skatītājiem klātienē"! Lūdzu, balsosim! Par - 48, pret - 40, atturas - 1. Lēmums pieņemts.

Godātie kolēģi, sēdes darba kārtība ir izskatīta.

Vēl deputātu reģistrācija. Reģistrācija noslēgusies.

Līdz ar to šā gada 20. maija piekto attālināto ārkārtas sēdi slēdzu.

SATURA RĀDĪTĀJS
13. Saeimas pavasara sesijas 25. (attālinātā ārkārtas) sēde
2021. gada 20. maijā

Lēmuma projekts **"Par 2021. gada pasaules čempionāta hokejā vīriešiem norisi ar skatītājiem klātienē"** *(Nr. 645/Lm13)*(Dok. Nr. 4171)

- Debates
  - dep. K. Feldmans
  - dep. J. Stepaņenko
  - dep. A. Gobzems
  - dep. V. Valainis
  - dep. V. Dombrovskis
  - dep. A. Gobzems
  - dep. A. Kazinovskis
  - dep. V. Dombrovskis
  - dep. J. Stepaņenko
  - dep. I. Dūrītis

- dep. S. Dolgopolovs
- dep. A. Muižniece
- dep. K. Sprūde
- dep. E. Pucens
- dep. R. Znotiņš
- dep. R. Ločmele
- dep. Ļ. Švecova
- dep. I. Zariņš
- dep. K. Sprūde

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

Balsojumi
Datums: 20.05.2021 21:17:51 bal001
Par - 48, pret - 40, atturas - 1.
Balsošanas motīvs: Par 2021. gada pasaules čempionāta hokejā vīriešiem norisi ar skatītājiem klātienē (645/Lm13)

Datums: 20.05.2021 21:18:03 bal002
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Sēdes videotranslācija
20.05.2021. 9.00 9.17 11.00 17.00 17.35 19.15

---
* * * *

Sēdes videotranslācija	20.05.2021	9.00	9.17	11.00	17.00	17.35	19.15

1. pl. 09:01 - 2 min PIRMĀ stg 2252 sēde Nr.21-pavasara-sesija Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210520091402_saeima.lv.1_0_0

2. pl. 09:17 - 1 h 13 min OTRĀ stg 2253 sēde Nr.22-pavasara-sesija-1-daļa Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210520111200_saeima.lv.1_0_0

3. pl. 11:00 - 31 min stg 2223 sēde Nr.22-pavasara-sesija-2-daļa Egnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210520120301_saeima.lv.1_0_0

4. pl. 17:01 - 21 min TREŠĀ stg 2254 sēde Nr.23-pavasara-sesija Mūrniece
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210520173001_saeima.lv.1_0_0

5. pl. 17:35 - 26 min CETURTĀ stg 2255 sēde Nr.24-pavasara-sesija Mūrniece
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210520181801_saeima.lv.1_0_0

6. pl. 19:15 - 2 h 02 min PIEKTĀ stg 2256 sēde Nr.25-pavasara-sesija Mūrniece
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210521121501_saeima.lv.1_0

---
* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

6

Sēdes video translācija 20.05.2021 9.00 9.17 11.00 17.00 17.35 19.15

---

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2256
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=a10e6c9c-abea-488d-8589-58b2499d6b8b

---
20.05.2021. 13.Saeima divdesmit piektā sēde-pavasara sesija ārkārtas-attālināti *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Ināra Mūrniece*
2021.gada 20. maija sēde (piektā) sākas pl. 19:15
sēde slēgta pl. 21:18, sēdes ilgums- 2 h 03 minūtes

PIEBILDE: 20. maijā notiek piecas atšķirīgas sēdes nr.21, nr.22, nr.23, nr.24, nr.25.

Latvijas Republikas Saeimas

2021.gada 20.maija
piektās attālinātās ārkārtas sēdes darba kārtība 19:15

	I. Patstāvīgo priekšlikumu izskatīšana		
	1.	1. Lēmuma projekts **Par 2021. gada pasaules čempionāta hokejā vīriešiem norisi ar skatītājiem klātienē** *(645/Lm13)* (Dok. Nr. 4171)Balsojums: par 48, pret 40, atturas 1 **Paziņojums** Deputāti Gatis Eglītis, Krišjānis Feldmans, Reinis Znotiņš, Sandis Riekstiņš, Evita Zālīte-Grosa, Uldis Budriķis, Anita Muižniece, Juris Jurašs, Jānis Cielēns, Normunds Žunna ↗ Debates	
	↗ Ar sēdes norisi saistīti jautājumi		
	Sēde beigusies 20.05.2021 21:18		

---

* * * *